

วิจัยในชั้นเรียน

การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการร้อยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1
โรงเรียนบ้านในถุ้ง

โดย
นางศุภิธาร์ รียาพันธ์
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
โรงเรียนบ้านในถุ้ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

ชื่องานวิจัย การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการร้อยของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านในถุ้ง

ผู้วิจัย นางศุภิธาน์ รียาพันธ์

ปีที่วิจัย ปีงบประมาณ 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 1 ห้องเรียนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน จัดกิจกรรมครั้งละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการร้อย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ โดยการคำนวณสูตรค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.57, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.88, S.D = 0.16)

1.2 ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.55, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.96, S.D = 0.11)

1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตามีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.53, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.74, S.D = 0.43)

1. ชื่อเรื่อง

การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการร้อยของนักเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านในถุ้ง

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 หมวด 4 เรื่องของแนวทางการจัดการศึกษา ที่ระบุว่า "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และเชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ" อ้างอิงจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 2557: 13) จากสาระสำคัญดังกล่าว การจัดการศึกษาจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การพัฒนาศักยภาพ และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ซึ่งหากเด็กได้รับการส่งเสริมศักยภาพที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ก็สามารถพัฒนาความสามารถ ที่มีอยู่ได้เต็มศักยภาพ และเด็กแต่ละคน จะมีความสามารถ ความถนัด และวิธีการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน แต่เป็นที่น่าเสียดายหาก คุณลักษณะความสามารถที่มีอยู่ในตัวเด็ก ไม่สามารถแสดงออกมาให้ผู้อื่นได้ทราบ หรือไม่มีใครเห็นความสามารถนั้น และส่งเสริมพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเด็กให้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่ ศักยภาพที่มีอยู่นั้นก็จะค่อย ๆ ถดถอยไปอย่างน่าเสียดาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546: ความนำ) วิชาการอนุบาลรักลูก กล่าวว่า ดั้งนั้นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างถูกวิธี และเป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการเด็กแล้ว จะทำให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมและมีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปอย่างสูงสุด

สิริมา ภิญญอนันตพงษ์ (2553: 115-116) การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของเด็กก่อนปฐมวัยจะไม่รวดเร็วเหมือนวัยทารก แต่จะเป็นอัตราที่คงที่ ส่วนที่พัฒนามากได้แก่ภูมิกายระบบประสาท ปรากฏมาในภาพของกล้ามเนื้อมัดต่างๆ จะแข็งแรง และทำงานประสานกันทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว สามารถทรงตัวได้ดีขึ้น อาจกล่าวแยกเป็น 2 ส่วน คือกล้ามเนื้อใหญ่ เด็กปฐมวัยจะมีอัตราการพัฒนาเป็นไปตามวัย เช่น เด็กอายุ 4 ปี จะสามารถเดินลงบันไดแบบสลับเท้าได้ดีกว่าเด็กอายุ 3 ปี หรือในการกระโดดเด็กอายุ 3 ปี จะกระโดดสองเท้าพร้อมกัน ครั้นอายุ 4 ปี จะสามารถกระโดดด้วยเท้าข้างเดียวและจะกระโดดสลับเท้าได้ เมื่ออายุ 5 ปี เป็นต้นไป การส่งเสริมพัฒนาการเด็กในด้านกล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การยืน การเดิน การวิ่ง การกระโดด การโยน การรับลูกบอล และการเตะลูกบอลเป็นธรรมชาติและความต้องการของเด็กปฐมวัย และกล้ามเนื้อเล็ก โดยเฉพาะกล้ามเนื้อมือจะพัฒนาอย่างมากเช่นกัน ในการวาดภาพตามแบบ เด็กจะวาดรูปวงกลมได้ที่อายุ 3 ขวบ วาดรูปสี่เหลี่ยมได้ที่อายุ 4 ขวบ และวาดรูปสามเหลี่ยมได้ที่อายุ 5 ขวบ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กในด้านกล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตา เช่นการร้อย การตัดกระดาษ และการ

วาดภาพอย่างอิสระ พัฒนาการด้านร่างกายเป็นพัฒนาการด้านหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย กุหลาบ ต้นติผลาชีวะ (2551: 100-102) กล้ามเนื้อเล็กเป็นพัฒนาการทางกายอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะหมายถึงการสร้างเสริมความสามารถในการหยิบจับ คัดเขียน และทำกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ และข้อต่อ การส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือ เพราะเด็กต้องใช้มือในการทำกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การเขียนหนังสือ การจัดกระทำ หยิบ จับ ปั่นแต่งสิ่งต่างๆ Barbara et al (1996: 36) อ้างถึงใน สมใจ ตั้งนิกร (2551: 3) ได้กล่าวถึง วิธีการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กว่า สามารถทำได้โดยให้เด็กได้ฝึกฝนใช้มือจับสิ่งของต่าง ๆ เช่น เมล็ดพันธุ์พืช การฝึกหัดระบายสี การร้อยลูกปัด การตัด การฉีก การปั้น การนับ การตึง การเท การกรอกน้ำและทราย ทั้งนี้การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่ประกอบด้วยทักษะการใช้มือในลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตัด การปะ หรือการร้อย รวมทั้งออกแรงเพื่อหยิบจับสิ่งของหลากหลายขนาด ซึ่งจะมีผลต่อการควบคุมกล้ามเนื้อมือ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตาของเด็ก

กรมวิชาการ (2546: 50) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะ เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยศิลปะ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การฉีก ตัด ปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นใดที่คิดสร้างสรรค์และเหมาะสมกับพัฒนาการ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมให้เกิดการพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตพร้อมกับมีพัฒนาการที่ดีในทุกด้านซึ่งกิจกรรมเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ในวัยต่อไปที่เหมาะสมกับเด็กและเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็กนั้นสามารถจัดได้อย่างหลากหลายและมีความแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสิริพรรณ ต้นศิริรัตน์ไพศาล (2545: 15) กล่าวว่า กิจกรรมการร้อยเป็นการฝึกด้านความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือกับตา ไม่ว่าจะเป็นการร้อยโดยใช้ไม้เป็นแกน หรือร้อยโดยใช้เข็มกับด้ายวัสดุที่จะนำมาร้อยนั้นใช้ได้ทั้งวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ มะกะโรนี เปลือกหอยเจาะรู หรือวัสดุเหลือใช้ เช่น หลอดด้าย หลอดกาแฟ แป้งปั้น ลูกปัด เป็นต้น วัสดุที่จะนำมาใช้ร้อยนั้นให้เด็กตกแต่งให้สวยงามก่อนได้ เช่น การระบาย วาดรูป หรืออื่นๆ การร้อยของเด็กเล็กโดยมากจะไม่ใช้เข็ม แต่จะใช้ด้าย เชือก หรือลวดกำมะหยี่ขนาดและความยาวพอเหมาะกับเด็กและวัสดุ ปลายด้านหนึ่งผูกเป็นปมใหญ่ เพื่อกันไม่ให้สิ่งที่ร้อยหลุดได้นอกจากนี้ (วิลาศ ขรัวทองเขียว, 2553) กิจกรรมการร้อยยังเป็นกิจกรรมที่เด็กได้หยิบ จับ สัมผัสวัสดุ-อุปกรณ์ ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือของเด็กให้แข็งแรง ใช้งานได้อย่างคล่องแคล่ว การประสานสัมพันธ์มือและตาของเด็ก ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมการร้อยมาจัดกิจกรรมให้แก่เด็ก ซึ่งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการโดยให้เด็กร้อยวัสดุต่างๆที่มีรูผ่านเชือก มีประโยชน์ต่อเด็กในทักษะการใช้มือสองข้าง และกล้ามเนื้อเล็กได้รับการส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นกระบวนการ และสมองทั้ง 2 ซีกทำงานอย่างสมดุลกันเด็กได้เรียนรู้จากการลงมือกระทำ ทำให้เกิดความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมการร้อย เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่จัดขึ้นอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ ความเข้าใจธรรมชาติของวัสดุต่างๆเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้จะทำให้เด็กได้แสดงออกโดยการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงการถ่ายทอดความรู้สึก และจินตนาการ สร้างนิสัยจดจ่อ/มีสมาธิให้แก่เด็ก เพราะเด็กต้องลงมือทำในแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จด้วยสองมือและตาของตนเอง

ด้วยความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่ากิจกรรมการร้อยจะ ช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางสำหรับครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม การร้อย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม การร้อย

4. สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสูงซึ่งหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการร้อย

5. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น อนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 17คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

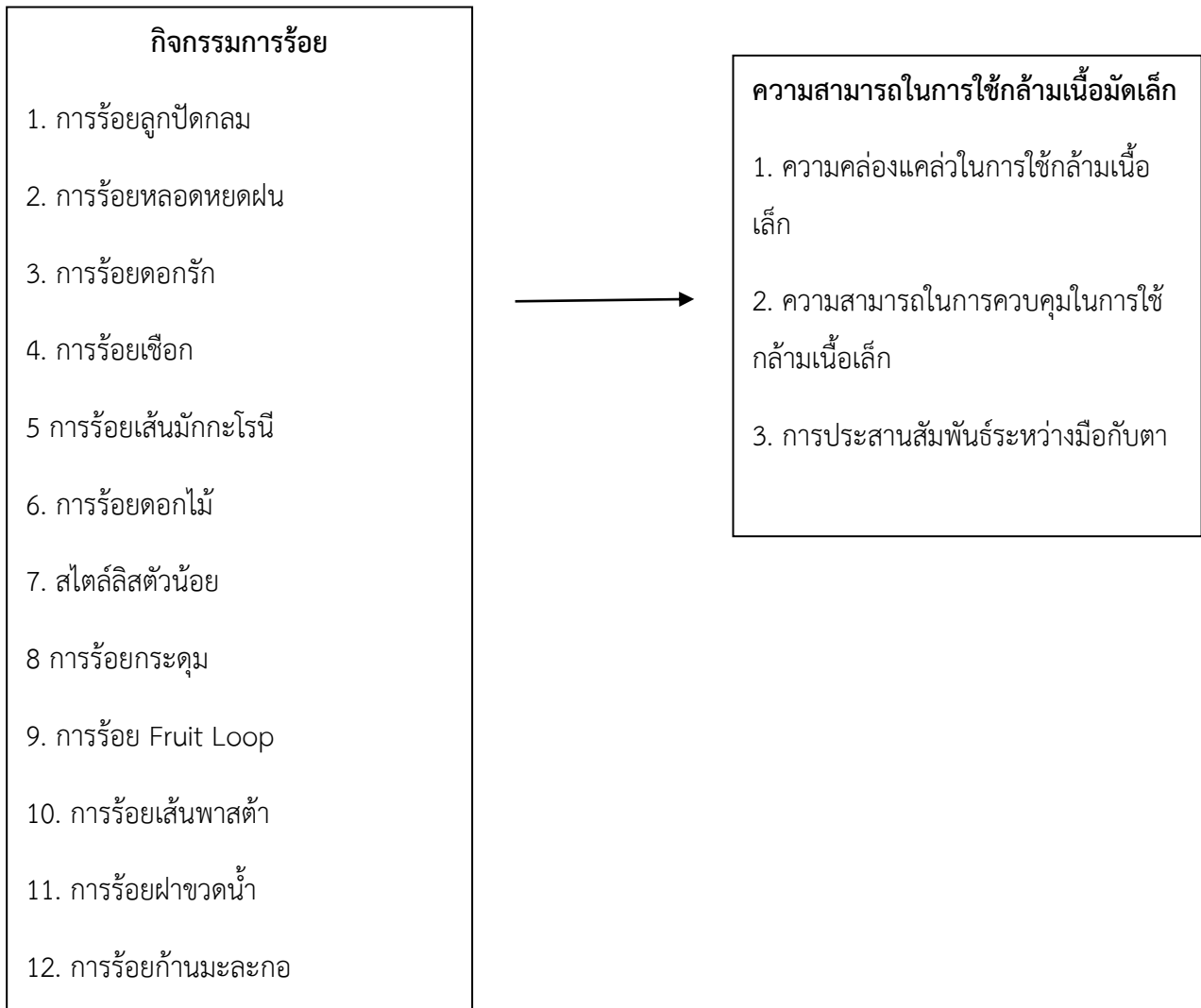
ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการร้อย ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดจาก วิลาส ชรวทองเขียว ซึ่งได้ กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการร้อยยังเป็นกิจกรรมที่เด็กได้หยิบ จับ สัมผัสวัสดุ-อุปกรณ์ ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือของเด็กให้แข็งแรง ใช้งานได้อย่างคล่องแคล่ว การประสานสัมพันธ์มือและตาของเด็ก

2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี พัฒนาการของกีเซล ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาพัฒนาการได้กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็ก สามารถแบ่งออกเป็นระบบและมีขั้นตอน พัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กนั้นมีความสำคัญแก่ชีวิต เพราะเป็นรากฐาน ของบุคคลเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พฤติกรรมของบุคคลจะมีอิทธิพลมาจากสภาพความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อต่อมกระดูก และประสาทต่างๆ สิ่งแวดล้อมเป็นเพียงส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลง

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กปฐมวัย** หมายถึง เด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุ 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 17 คน

2. **กิจกรรมการร้อย** หมายถึง การที่ผู้วิจัยนำ ลูกปัด หลอด เชือก เส้นมัทกะโรนี ดอกไม้ ฝาขวดน้ำ เส้นพาสต้า กระดุม Fruit Loop ก้านมะละกอ มาให้เด็กร้อยผ่านเชือก เอ็นยืด ไหมพรม ลวดไหมพรม หรือ ก้านลวด โดยการร้อยเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ๆ การใช้จินตนาการ การฝึกสมาธิทำให้เด็กจดจ่อกับสิ่งที่ทำได้นาน และที่สำคัญช่วยในด้านการพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก ในการทำกิจกรรม โดยจัดขึ้นตาม

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในช่วงกิจกรรมสร้างสรรค์ใช้เวลา 40 นาที มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

ขั้นนำ (5 นาที) ครูนำเข้าสู่กิจกรรมโดยใช้เพลง คำคล้องจอง และท่าทางเพื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจ และสร้างความพร้อมด้านกล้ามเนื้อเล็ก มือ นิ้วมือก่อนเข้าสู่กิจกรรม

ขั้นดำเนินกิจกรรม (35 นาที) ครูแนะนำกิจกรรม วัสดุ/อุปกรณ์ พร้อมทั้งอธิบายวิธีทำ วิธีใช้วัสดุ ดำเนินกิจกรรม จากนั้นเด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมการร้อยด้วยตนเองโดยใช้กล้ามเนื้อเล็ก มือ นิ้วมือในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่ครูจัดเตรียมให้ โดยครูเตรียมให้และเป็นผู้กระตุ้นให้ได้ ก่อสร้างสรรค์ผลงานตามความสามารถของตน

ขั้นสรุป (5 นาที) เปิดโอกาสให้เด็กได้นำเสนอผลงานของตนเอง ครูพูดให้กำลังใจในการเสริมแรง

3. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกันของกล้ามเนื้อเล็กของมือ นิ้ว หัวแม่มือและนิ้วอื่น ๆ เพื่อให้เคลื่อนไหวได้ละเอียดและแม่นยำ ทักษะเหล่านี้จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมที่ละเอียดอ่อน เช่น การจับสิ่งของ การกินอาหาร การวาดภาพ การเขียน และการติดกระดาษ เสื้อผ้า ทักษะของกล้ามเนื้อเล็กจะช่วยให้เด็กๆ เขียนหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นระเบียบและเขียนได้นาน สามารถผูกเชือกกรองเท้า หยิบจับของได้และช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งความสามารถในการบังคับใช้กล้ามเนื้อ นิ้วมือ และตากับมือโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1.1 ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง ความชำนาญในการใช้มือและนิ้วได้อย่างรวดเร็วในการปฏิบัติกิจกรรม เช่น การหยิบ การจับวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการร้อย เป็นต้น

1.2 ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก หมายถึง ความสามารถควบคุมการใช้กล้ามเนื้อนิ้ว และมือได้โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่กำหนดให้ หรือการปฏิบัติกิจกรรม เช่น การระบายสี การเขียนตามรอยเส้นประ โดยไม่ให้ออกนอกเส้นที่กำหนดให้

1.3 การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา หมายถึง การใช้นิ้วมือและปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับการมองเห็น

7. ประโยชน์ของการวิจัย

1. เด็กได้มีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กดีขึ้นจากการทำกิจกรรมการร้อย
2. ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการจัดกิจกรรมการร้อยให้มีความเหมาะสมมากขึ้น
3. สถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร วางแผนเพื่อนพัฒนาผู้เรียนต่อไป

8. แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

- 1.1 ความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- 1.2 ของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- 1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- 1.4 พัฒนาการของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- 1.5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
- 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการร้อย

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมศิลปะ
- 2.2 ความสำคัญของกิจกรรมศิลปะ
- 2.3 หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.4 ความหมายของกิจกรรมการร้อย
- 2.5 ความสำคัญของกิจกรรมการร้อย
- 2.6 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการร้อย
- 2.7 การจัดกิจกรรมการร้อยสำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการร้อย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

1.1 ความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

จากการศึกษาค้นคว้ามีนักวิชาการ ให้ความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กไว้ดังนี้

อริชฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล กล่าวว่า กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นกล้ามเนื้อที่ใช้ในการทำงานละเอียดที่ไม่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวของร่างกาย ส่วนใหญ่เป็นการใช้กล้ามเนื้อเล็กที่นิ้วมือโดยต้องทำงานสัมพันธ์กับสายตาด้วย (ศุพิธาน ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 9)

กุลยา ตันติผลาชีวะ กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหมายถึง การสร้างเสริมความสามารถในการหยิบ จับ คัดเขียน และทำกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือและข้อต่อ (ศุพิธาน ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 9)

วัฒนา ปุณฺณฤทธิ กล่าวว่่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก คือการใช้มือในการทำกิจกรรมต่าง - ในชีวิตประจำวัน หรือการเล่นต่างๆ ซึ่งเรียกโดยรวมว่่าเป็นทักษะการช่วยเหลือตนเอง (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 9)

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก สรุปได้ว่่า กล้ามเนื้อเล็กเป็นกล้ามเนื้อที่ใช้ในการหยิบ จับ สิ่งต่างๆ หรือใช้ในการทำกิจวัตรประจำวัน

1.2 ความสำคัญของความสามารถของกล้ามเนื้อเล็ก

มาเอสกี กล่าวว่่า ความสำคัญของความสามารถของกล้ามเนื้อมือว่่าจะต้องมีการวางแผน และจัดกิจกรรมที่พัฒนาทางด้านการใช้มือแก่เด็ก การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มโดยมีกิจกรรมทางศิลปะเข้าไปมีส่วนช่วยจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางด้านการเขียนได้ง่ายขึ้นนอกจากนี้การบังคับมือ และนิ้วมือในการวาดภาพระบายสี การปั้นก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านการเขียนได้ดียิ่งขึ้น (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 10)

แลนเดอส์ กล่าวว่่า ความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กว่่าการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อตาและมือจะทำให้สามารถพัฒนาทักษะในการเขียน การวาดและการจับวัตถุเล็กๆหรืออุปกรณ์ เด็กวัยก่อนเรียนเรียนรู้ที่จะจับต้องวัตถุผ่านกระบวนการมอง ซึ่งจะบอกเขาให้ทำหรือไม่ทำอะไรที่เด็กกำลังทำกับวัตถุ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 10)

กุลยา ต้นติผลาชีวะ กล่าวว่่า การส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็ก เป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือที่มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะเด็กต้องใช้มือในการทำกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ การเขียนหนังสือ การจัดกระทำหยิบจับ การปั้น การตกแต่งสิ่งต่างๆ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: 8)

จากการศึกษาความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก สรุปได้ว่่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อเด็ก กล่าวคือ กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นอวัยวะที่สำคัญ การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อตา มือ นิ้วมือ และแขนที่สัมพันธ์กัน ช่วยในการพัฒนาการของการรับรู้และสติปัญญาที่ว่องไว และสามารถทำกิจวัตรประจำวันต่างๆได้อย่างได้คล่องแคล่ว

1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ทฤษฎีพัฒนาการของกิเซล ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาพัฒนาการได้กล่าวว่่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็ก สามารถแบ่งออกเป็นระบบและมีขั้นตอน พัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กนั้นมีความสำคัญแก่ชีวิต เพราะเป็นรากฐานของบุคคลเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พฤติกรรมของบุคคลจะมีอิทธิพลมาจากสภาพ

ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อต่อมกระดูก และประสาทต่างๆ สิ่งแวดล้อมเป็นเพียงส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลง โดยที่กีเซลได้แบ่งพัฒนาการของเด็กออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) เป็นความสามารถของร่างกายที่ครอบคลุมอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและความสัมพันธ์ทางการเคลื่อนไหวทั้งหมด

2. พฤติกรรมด้านการปรับตัว (Adaptive Behavior) เป็นความสามารถในการประสานงานระหว่างระบบการเคลื่อนไหวกับระบบความรู้สึก (Motor sensory coordination) เช่น ในการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็น การสั้นกระดิ่ง การแกว่งกำไล ฯลฯ ฉะนั้นพฤติกรรมด้านการปรับตัวจึงสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเคลื่อนไหว

3. พฤติกรรมทางด้านภาษา (Language Behavior) ประกอบด้วย วิธีสื่อสารทุกชนิด เช่น การแสดงออกทางหน้าตา ท่าทาง การเคลื่อนไหวท่าทางของร่างกาย ความสามารถในการเปล่งเสียงและภาษาพูด การเข้าใจในการสื่อสารกับผู้อื่น

4. พฤติกรรมทางด้านนิสัยส่วนตัวและสังคม (Personal - Social Behavior) เป็นความสามารถในการปรับตัวของระหว่างบุคคล และบุคคลกับกลุ่มภายใต้ภาวะแวดล้อมและสภาพความเป็นจริง นับเป็นการปรับตัวที่ต้องอาศัยความเจริญของสมองและระบบการเคลื่อนไหวประกอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก กีเซลพบว่าก่อนที่คนเราจะทำอะไรง่าย ๆ เช่น หยิบอาหารใส่ปากได้นั้น มีการเรียนรู้หลายขั้น ขั้นแรกทารกใช้มือตะปบ ขึ้นต่อมาจับของด้วยมือ 4 นิ้ว ติดกันกับฝ่ามือ โดยเริ่มใช้ฝ่ามือตอนใกล้ ๆ สันมือต่อมาจะเลื่อนไปใช้กลางใจมือ แล้วใช้หัวแม่มือค่อยๆ เลื่อนมาจับขั้นสุดท้าย คือการหยิบของด้วยนิ้วหัวแม่มือกับปลายนิ้ว (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 11)

อีริคสัน กล่าวว่า พัฒนาการของเด็กวัย 2 - 3 ปี ขั้นการควบคุมด้วยตนเองหรือสงสัย อยา โดยเด็กเริ่มเรียนรู้ที่จะช่วยตนเอง สามารถควบคุมตนเองและทำงานง่ายๆ ได้เหมาะสมกับวัย เช่น การหยิบอาหารเข้าปากซึ่งถ้ามีการบังคับหรือเข้มงวดมากเกินไปเด็กอาจรู้สึกว่าเขาเองไม่สามารถทำได้จะส่งผลให้เด็กเกิดการพึ่งพาผู้อื่น (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: 20)

เคปฮาร์ท โทมัส, อาร์. เมอเร. ได้กล่าวว่า พัฒนาการเป็นลำดับขั้นของเด็ก คือ เริ่มจากการรับข่าวสารข้อมูลของเด็ก (information processing stage) เรียกว่า innate หรือ stimulus - response reflex period (ระยะที่มีอยู่แต่กำเนิดหรือระยะของปฏิกิริยาการกระตุ้น - ตอบสนองโดยอัตโนมัติ) ระยะนี้เด็กจะมองกระพริบตา สะดุ้ง หมุนตัว และทำอะไรตามแบบอัตโนมัติ ระบบประสาทและกล้ามเนื้อจะค่อยๆ เจริญเติบโตขึ้นมาทีละน้อยปฏิกิริยาอัตโนมัติบางอย่างจะมีการปรับให้เข้าตามสถานการณ์ จากนั้นขั้นการรับรู้ (perceptual stage) จะเชื่อมโยงหรือปรับให้เด็กแยกภาพและพื้นได้ โดยอาศัยประสบการณ์ของเด็ก เมื่อเด็กมีกิจกรรม จะต้องอาศัยการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เช่น การจับวัตถุเล็กๆ เด็กจะกระตุ้นนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ให้บีบเข้ามาในทิศทางตรงข้ามเพียงอย่างเดียวโดยไม่ออกแรงกระตุ้นส่วนอื่นๆ เมื่อเด็กเรียนรู้บรรลุการควบคุม จะทำให้เด็กสามารถบังคับมือให้เขียนหนังสือแยกมุมมองที่เหมาะสม จากการศึกษาพัฒนาการของ

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: 20)

สรุปได้ว่าจากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กนั้น แสดงให้เห็นว่าเด็กมีพัฒนาการของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กเริ่มมาจากการเคลื่อนไหวอวัยวะใน ส่วนของกล้ามเนื้อใหญ่ก่อนแล้วจึงค่อยๆพัฒนาเป็นการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งจะเป็นโดยที่การรับรู้ด้าน ประสาทสัมผัสของการทำงานความรู้ไปตามวุฒิภาวะ

1.4 พัฒนาการของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

อำไพพรรณ ปัญญาโรจน์ กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ดังนี้
อายุ 1 ปี หยิบ จับสิ่งของด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ จับดินสอกลางแท่งด้วยอุ้งมือแล้ว
ขีดเขียนไปมา

อายุ 2 ปี ชอบเล่นของเล่นที่ออกแรงมากขึ้น เช่น ตี หรือตอกด้วยค้อน ตีออกหรือสวมใส่ของ
สองสิ่งที่มีรูปร่างเหมาะสมและมีสีสะดุดตา

อายุ 3 ปี กล้ามเนื้อแข็งแรง ใช้มือหยิบจับอาหารตลอดจนใช้ช้อนตักอาหารเข้าปากได้ช่วย
ตัวเองในการแต่งกาย เช่น ถอดและใส่กระดุมเสื้อได้เองแต่ยังต้องการให้ผู้ใหญ่ช่วยเหลืออยู่สามารถจับดินสอ
ขีดเขียนได้

อายุ 4 ปี วัยนี้สามารถช่วยตัวเองในการแต่งตัว ล้างมือ แปรงฟัน ได้มากขึ้น

อายุ 5 - 6 ปี เด็กวัยนี้สามารถใช้กรรไกรตัดกระดาษตามรูปได้ ปั้นดินน้ำมัน เย็บผ้าด้วยเข็ม
เล่มโต วาดเขียนด้วยดินสอ และสีน้ำได้ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก
ของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 15)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

อายุ 3 ปี

1. ใช้มือจับดินสอหรืออุปกรณ์อื่นอย่างถูกวิธีในการขีดเขียน
2. วาดวงกลมตามวิธีที่มีผู้ทำให้อู
3. วาดรูปวงกลมตามรูปตัวอย่าง
4. วาดรูปคนที่มีส่วนประกอบอย่างน้อยสามส่วน
5. จับและใช้กรรไกรเล็กที่ปลายมนตัดกระดาษได้
6. ปักหมุดในช่อง ขนาดหมุดใหญ่ 1 - 2 ได้
7. ร้อยลูกปัดขนาดเล็ก ประมาณเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 ซม.

อายุ 4 ปี

1. วาดรูปสี่เหลี่ยมตามวิธีที่มีผู้ทำให้อู
2. วาดรูปสี่เหลี่ยมตามรูปตัวอย่าง
3. วาดรูปคนที่มีส่วนประกอบห้าส่วน
4. ใช้กรรไกรเล็กตัดกระดาษให้เป็นเส้นตรงยาว 6 นิ้ว ได้อย่างต่อเนื่อง

5. พับกระดาษเป็นรูปต่างๆ โดยมีผู้ใหญ่ช่วย
6. ผูกเชือกเป็นปม 1 ชั้น
7. แก้ปมเชือกสองชั้นได้

อายุ 5 ปี

1. วาดรูปสามเหลี่ยมตามวิธีที่มีผู้ทำให้ดู
2. วาดรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดตามวิธีที่มีผู้ทำให้ดู
3. วาดรูปสามเหลี่ยมตามรูปตัวอย่าง
4. วาดรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดตามรูปตัวอย่าง
5. วาดรูปคนที่มีส่วนประกอบทุกส่วน
6. ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามรอยเส้นโค้งหรือเป็นรูปร่างง่ายๆ
7. พับกระดาษเป็นรูปต่างๆ ด้วยตนเอง (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการ

ใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 15)

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก เด็กวัย 3 ขวบ วาดรูปวงกลมได้ เด็กวัย 4 ขวบ วาดรูปสี่เหลี่ยมได้ เด็กวัย 5 ขวบ วาดรูปสามเหลี่ยมได้ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์ อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 16)

จากการศึกษาพัฒนาการของความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก สรุปได้ว่าความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กจะมีพัฒนาการเป็นไปอย่างมีขั้นตอนเริ่มจากการบังคับกล้ำมเนื้อใหญ่ได้ก่อนแล้วจึงจะบังคับกล้ำมเนื้อเล็กได้ ซึ่งแต่ละช่วงจะมีความแตกต่างกันไปตามวุฒิภาวะ

1.5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อเล็ก

อแวร์เนส กล่าวว่า การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก โดยการจัดกิจกรรมให้มือทั้ง 2 มือประสานสัมพันธ์กัน ได้แก่

1. การปรบมือ เพื่อกระตุ้นกล้ำมเนื้อมือและแขน โดยสามารถใช้ประกอบเพลง และการเล่นเกม
2. การจัดกิจกรรมการสัมผัส ได้แก่ การใช้อุปกรณ์ครีมโกนหนวด น้ำ ทRAY เมล็ดข้าวหรือมัทกะโรนี และวาดภาพด้วยนิ้วมือ เช่น การตักทรายขึ้นลง การละเลงสีด้วยนิ้วมือ
3. การจัดกิจกรรมที่ให้มือได้กำและจับ
  - 3.1 ถือที่ใส่ไว้มือหนึ่ง ใช้มือหนึ่งหยิบของใส่หรือหยิบของออกจากที่ใส่
  - 3.2 ถือแทงไว้มือหนึ่ง ใช้มืออื่นสวมแหวนหรือถอดแหวนออกจากแทง
  - 3.3 เอาแหวนออกจากเสา
  - 3.4 ถือกระดาษด้วยมือหนึ่ง มืออื่นใช้ขีดเขียน (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 17)

พีเชอร์ และเทอร์รี่ กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเพื่อส่งเสริมกล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กก่อนที่จะเรียนเขียนไว้ดังนี้

1. การวาดรูประบายสี จัดที่ให้วาดบนพื้นหรือบนกระดาษที่ใช้ขาตั้ง เส้นต่างๆ ที่เด็กต้องใช้ในการเขียนอักษร เช่น เส้นตรง วงกลม หรือเส้นพื้นฐานต่าง ๆ นั้น จะพบได้จากการวาดของเด็ก
2. การออกแบบให้เด็กได้ออกแบบเอง เช่น ลวดลายที่ขอบรูปภาพของจุลสารที่ห่อหนังสือ รูปทรงของตุ๊กตาใส่ถั่ว ความคิดในการออกแบบของเด็กจะมาจากลีลาเส้นและอื่นๆ
3. ถาดทรายทำได้ง่ายและเด็ก ๆ จะรู้สึกสนุกสนานมากในการใช้นิ้ววาดเส้น
4. ระบายสีด้วยนิ้วมือคือ การฝึกให้เด็กใช้นิ้วมือในการวาดภาพ ระบายสี ปั้น ตัดกระดาษ เขียนหนังสือ ทำกิจกรรม (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 17)

สุนนา พานิช กล่าวว่า วิธีการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กอื่น ๆ ในเรื่องการช่วยเหลือตัวเอง เช่น การติดกระดุม การรูตชิป ฯลฯ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 18)

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสรุปได้ว่า กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กนั้น สามารถทำได้หลากหลาย ทั้งการวาดรูประบายสี การฝึกให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมที่เน้นการใช้มือ หยิบ จับ สัมผัส

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

คำวัง สมสุวรรณ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การเสริมพัฒนาการทางด้านกล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการปั้นดิน เพื่อศึกษาความของพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่าก่อนและระหว่างจัดกิจกรรมการปั้นดิน เด็กปฐมวัยมีระดับคะแนนพัฒนาการทางกล้ามเนื้อเล็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ > 0.5 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการปั้นดินนั้นสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: บทคัดย่อ)

สมศรี เมฆไพบูลย์วัฒนา ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้ ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: บทคัดย่อ)

สุพัชราภรณ์ ดาราวลี ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: บทคัดย่อ)

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการร้อย

2.1 ความหมายของกิจกรรมศิลปะ

จากการศึกษาค้นคว้ามีนักวิชาการ ให้ความหมายของกิจกรรมศิลปะไว้ดังนี้

ลเวณฟิลต์และบริเตน ได้ให้ความไว้ว่า ศิลปะสำหรับเด็ก คือ สิ่งที่เด็กแสดงออกซึ่งความเจริญเติบโตขึ้น วิธีการและสิ่งที่เขาแสดงออกก็จะเปลี่ยนไป (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 16)

สรวงพร กุศลสงฆ์ กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์จินตนาการธรรมชาติ ประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก เพื่อสื่อสาร และแสดงออกผ่านสื่อวัสดุให้ผู้อื่นเข้าใจ เกิดเป็นผลงานที่ออกมา ซึ่งการจัดกิจกรรมศิลปะจะไม่มีการบังคับให้เด็กทำ แต่เป็นกิจกรรมที่เด็กทุกคนสามารถจะทำได้เมื่อตัวเองเกิดความต้องการพอใจและสนใจ โดยใช้ศิลปะ หรือวิธีการต่าง เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรม เช่น การวาดภาพ ระบายสี พิมพ์ภาพ ปั้น พับ ฉีก ตัดปะ การประดิษฐ์ โดยเด็กจะใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้ และเคลื่อนไหวร่างกายในการควบคุมลำตัว แขน นิ้วมือ ให้ประสานสัมพันธ์กันกับการใช้เครื่องมือต่างๆ เพื่อสร้างผลงานทางศิลปะตามความต้องการของตนเอง (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 17)

มะลิฉัตร เชื้ออานนท์ (2557: 173) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะจะช่วยพัฒนาความพร้อมในตัวเด็ก ความคล่องในการใช้ความคิด สายตา และมีให้ประสานสัมพันธ์กัน ความพร้อมนี้จะเป็พื้นฐานขั้นต้นให้เด็กสามารถพัฒนาอย่างสูงสุด (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 17)

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมศิลปะสรุปได้ว่า กิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมที่เด็กสามารถถ่ายทอดความคิดสร้างสรรค์ อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ ผ่านการสร้างสรรคผลงาน โดยใช้กล้ามเนื้อในการทำกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมศิลปะนั้นมีหลายรูปแบบ

2.2 ความสำคัญของกิจกรรมศิลปะ

พีระพงษ์ กลพิศาล กล่าวว่า ความสำคัญของศิลปะสร้างสรรค์ว่า การเรียนรู้โลกภายนอกด้วยประสาทสัมผัส (Senses Perception) เป็นธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กอยู่แล้ว และกิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ฝึกให้เด็กรู้จักนำเอาธรรมชาติของตนเองที่มีอยู่ มาใช้เก็บเกี่ยวความรู้ต่าง ที่อยู่รอบตัว โดยเฉพาะความรู้อันจะเป็นพื้นฐานพัฒนาวุฒิภาวะทางสุนทรียภาพให้แก่ตน นอกจากนั้นยังเป็นประสบการณ์หรือความรู้ทางอ้อมที่ได้จากงานศิลปะ ได้แก่ ประสบการณ์สังคม ประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือง่าย ๆ รู้จักวัสดุต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งมีส่วนช่วยพัฒนาการเจริญเติบโตทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็ก (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 42)

กรมวิชาการ กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะ เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยศิลปะ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การฉีก ตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นได้คิดสร้างสรรค์และเหมาะสมกับพัฒนาการ

จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพ ซึ่งเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ในการจัดกิจกรรมให้เกิดการพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตพร้อมกับมีพัฒนาการที่ดีในทุกด้านซึ่งกิจกรรมเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ในวัยต่อไปที่เหมาะสมกับเด็กและเพิ่มพูนประสบการณ์แก่เด็กนั้นสามารถจัดได้อย่างหลากหลายและมีความแปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์ อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 19)

วิรุณ ตั้งเจริญ กล่าวว่า การเรียนการสอนศิลปะสำหรับเด็กจำเป็นต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดคุณค่าขึ้น ปัจจัยแรก ความพร้อมในตัวผู้เรียนซึ่งความพร้อมรวมถึงความพร้อมด้านบุคลิกภาพ ความพร้อมด้านประสบการณ์ ความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ ความพร้อมด้านต่างๆ นี้ช่วยเกื้อกูลให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งการสอนศิลปะต้องพิจารณาถึงกิจกรรมศิลปะ สื่อการสอน กระบวนการสอน ในการปฏิบัติกิจกรรมจิตรกรรมศิลปะที่เปิดโอกาสให้เด็กทำงานร่วมกัน ปรัชญาหรือช่วยเหลือกัน ในการจัดกิจกรรมศิลปะต้องมีบริเวณปฏิบัติงานที่สะดวกสำหรับการทำงานกันและบรรยากาศที่มีเสรีภาพ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์ อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 20)

จากการศึกษาความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสรุปได้ว่ากิจกรรมศิลปะนั้นเป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของเด็กในด้านต่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่ว่าจะเป็นการคิด จินตนาการที่จะสร้างผลงานของตนเอง ถ่ายทอดความรู้สึกผ่อนคลายความเครียดทาง เคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ มีทักษะในการทำงานร่วมกับเพื่อนโดยการแบ่งปันสิ่งของให้กับเพื่อน กิจกรรมศิลปะจะช่วยฝึกในด้านการคิดแล้วยังเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง

2.3 หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย

เบญจา แสงมะลิ เสนอหลักการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความสนใจของแต่ละบุคคล ควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จตามความต้องการของเด็กเอง พร้อมสร้างความมั่นคงโดยปล่อยให้เด็กมีอิสระในการคิดจินตนาการ เลือกและตัดสินใจ โดยครูมีส่วนช่วยเหลือแนะนำเมื่อเด็กต้องการ

2. จัดสถานที่ เวลา และวัสดุให้เพียงพอและเหมาะสมกับอายุของเด็กเปิดโอกาสให้เด็กมีประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส เพื่อให้เด็กได้เคลื่อนไหวอย่างอิสระเมื่อทำงานคนเดียวและทำงานเป็นกลุ่ม ภายในและภายนอกอาคารเรียน

3. แสดงออกเชิงสร้างสรรค์ เด็กต้องการประสบการณ์ที่สมบูรณ์เพื่อกระตุ้นการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ประสบการณ์การเล่นของเด็กในชีวิตประจำวัน การพูด การสนทนาตามความรู้สึกที่เด็กเห็น ครูควรสนับสนุนการพูดของเด็ก

4. เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการแสดงออกสร้างสรรค์ของเด็ก ครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจผลงานเด็กและสามารถเสนอแนะผู้ปกครองในการเลือกวัสดุที่เหมาะสมเมื่ออยู่ที่บ้าน

5. ครูใช้วิธีการสร้างสรรค์สนับสนุนเด็กให้เลือกกิจกรรม

6. ครูควรวางแผนจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี เด็กมีอิสระในการค้นหาสำรวจและทดลองและเมื่อเด็กรู้สภาพแวดล้อม เด็กจะถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองรู้ให้ผู้ชื่นเข้าใจ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 21)

เยาวพา เดชะคุปต์ กล่าวว่า การเตรียมกิจกรรมทางศิลปะที่เหมาะสมให้กับเด็ก ควรคำนึงว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเป็นอิสระในการทดลอง ค้นคว้า และสามารถสื่อสารที่เขาทดลองกับผู้อื่น นอกจากนี้ ยังมีโอกาสให้พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างรูปทรงและสี ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานต่อการเตรียมความพร้อมในการอ่าน และยังได้มีโอกาสพัฒนาทางสังคมจากการแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ หมุนเวียนกันรับผิดชอบในการใช้และเก็บอุปกรณ์ต่างๆ (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 22)

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ควรพยายามหาวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ก่อนเป็นอันดับแรก
2. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรมต้องอธิบายวิธีใช้วัสดุที่ถูกต้องให้เด็กทราบ พร้อมทั้งสาธิตให้เด็กดูจนเข้าใจ เช่นการใช้ฟู่กันหรือกาวยเพื่อไม่ให้สีไหลเลอะเลอะ
3. ให้เด็กทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ร่วมกับในกลุ่มย่อยฝึกให้เด็กรู้จักการวางแผนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. แสดงความสนใจในงานของเด็กทุกคน ไม่ควรมองผลงานเด็กด้วยความขบขัน และควรนำผลงานของเด็กทุกคนหมุนเวียนจัดแสดงที่ป้ายนิเทศ
5. หากพบว่าเด็กคนใดสนใจทำกิจกรรมอย่างเดียวยตลอดเวลา ควรกระตุ้น และจูงใจให้เด็กเปลี่ยนกิจกรรมอื่นบ้าง เพราะกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แต่ละประเภทจะส่งเสริมพัฒนาการเด็กแต่ละด้านต่างกัน และเมื่อเด็กทำตามที่แนะนำได้ ควรให้แรงเสริมทุกครั้ง
6. เก็บผลงานที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นข้อมูลสังเกตพัฒนาการของเด็ก (ศุพิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การพัฒนาจิตรกรรมศิลปะจากวัสดุธรรมชาติที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. 2561: 23)

จากการศึกษาหลักการและแนวทางการจัดกิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้ว่าหลักในการจัดกิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีความสำคัญในการจัดกิจกรรม ที่ครูควรศึกษาและนำไปใช้ ซึ่งมุ่งเน้นเด็กเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมควรจัดให้เหมาะสมกับเด็ก และมีความสอดคล้องกับวัย และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดอย่างอิสระ และเด็กได้ลงมือทำกิจกรรมศิลปะด้วยตนเอง

2.4 ความหมายของกิจกรรมการร้อย

สิริพรรณ ตันติรัตน์ไพศาล กล่าวว่า การร้อยเป็นการฝึกด้านความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อกับตา ไม่ว่าจะเป็นการร้อยโดยใช้ไม้เป็นแกน หรือร้อยโดยใช้เข็มกับด้ายวัสดุที่จะนำมาร้อยนั้นใช้ได้ทั้งวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ ใบไม้ มะกะโรนี เปลือกหอยเจาะรู หรือวัสดุเหลือใช้ เช่น หลอดด้าย หลอดกาแฟ แป้งปั้น ลูกบิด เป็นต้น วัสดุที่จะนำมาใช้ร้อยนั้นให้เด็กตกแต่งให้สวยงามก่อนได้ เช่น การระบาย วาดรูป

หรืออื่นๆ การร้อยของเด็กเล็กโดยมากจะไม่ใช้เข็ม แต่จะใช้ด้าย เชือก หรือลวดกำมะหยี่ขนาดและความยาวพอเหมาะกับเด็กและวัสดุ ปลายด้านหนึ่ง ผูกเป็นปมใหญ่ เพื่อกันไม่ให้สิ่งที่ร้อยหลุดได้ อีกด้านหนึ่งใช้กาวลาเท็กซ์ทาแล้วปิดให้แน่นพอแห้งจะแข็งใช้ทดแทนเข็มได้ หรือใช้กระดาษกาวย่น หรือเทปใสพันปลายอีกด้านหนึ่งให้แข็งใช้แทนเข็มได้เช่นเดียวกัน เมื่อร้อยเสร็จแล้วนำมาใช้เป็นสายสร้อย เครื่องห้อยแขวนหรือเป็นโมบายล์ประดับตกแต่งห้องเรียนได้ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 60)

กาญจนา บุญสำรวย กล่าวว่า กิจกรรมการร้อยลูกปัดเป็นกิจกรรมฝึกการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้ลงมือกระทำกับสื่ออุปกรณ์ที่มีไว้ให้ โดยการใช้เชือกร้อยลูกปัดที่มีสีสันทรงเรขาคณิตหลากหลาย และมีเส้นผ่านศูนย์กลางที่เหมาะสม ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม จากการใช้ประสาทสัมผัสฝึกแยก ขนาดจำนวน สี และรูปลักษณะของสิ่งนั้นๆ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 60)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้ให้ความหมายการร้อยไว้ดังนี้ ร้อย หมายถึง สอด, สอดด้วยด้ายเป็นต้น, เช่น ร้อยดอกไม้ ร้อยพวงมาลัย ร้อยสตางค์แดง ร้อยเชือกผูกกรองเท้า ร้อยเชือกผูกกรองเท้า นั้นๆ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2556: Online)

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการร้อย สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการร้อย เป็นกิจกรรมที่ครูจัดให้เด็กได้ลงมือกระทำกับวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีไว้ให้ ได้แก่ ลูกปัดแบบต่างๆ โดยการนำมาร้อยหรือสอดด้วยวัสดุที่มีลักษณะเป็นเส้นยาว เช่น เชือกต่างๆ ด้าย ไหมพรม เส้นลวด ลวดกำมะหยี่ ก้านมะพร้าว เส้นกก นำมาร้อย ถัก สอดประสานกัน

2.5 ความสำคัญของกิจกรรมการร้อย

ทน เขตกัน นอกจากจะทำให้เด็กได้แสดงออกโดยการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงการถ่ายทอดความรู้สึก จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์แล้ว ศิลปะยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทางด้านอื่น ๆ อีกด้วย การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างถาวร เด็กได้เรียนอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นได้ด้วยการใช้กิจกรรมทางศิลปะเข้าช่วย การแสดงออกอย่างสมบูรณ์ทางศิลปะจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ คุณค่าของศิลปะจำแนกออกเป็น 6 ด้านใหญ่ๆ

1. ความตระหนักเชิงสุนทรียะ หมายถึง การรับรู้การเข้าใจในความงาม ความมีคุณค่าของศิลปะ ความมุ่งหมาย หลักพื้นฐานของศิลปะศึกษา คือ ช่วยให้คนได้รับความสุขอย่างการมองเห็น สามารถวิจารณ์และจำแนกงานศิลปะได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อจะได้เกิดความเพลิดเพลินเจริญใจและสามารถพัฒนาผลงานตนเองให้ดีขึ้น สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม

2. ผลรวมของประสบการณ์ การสร้างผลงานทางศิลปะต้องอาศัยประสบการณ์ ผู้มีประสบการณ์มากจะรู้จักนำประสบการณ์เดิมมาใช้สร้างสรรค์งานศิลปะ จะทำให้ผลงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมของประสบการณ์ทางศิลปะมีความหมายและมีคุณค่าทางศิลปะนั้นมีผลต่อความตระหนักในทางศิลปะของเด็กเป็นอย่างมาก เมื่อใดที่เด็กสร้างสรรค์งานศิลปะเมื่อนั้นเด็กจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน ทั้งนี้

เพราะเด็กต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และต้องขจัดปัญหาเหล่านั้นให้หมดไป โดยธรรมชาติของเด็กจะชอบงานศิลปะ เพราะงานศิลปะเป็นงานที่ทำหาย ผลรวมของประสบการณ์ทางศิลปะ มีความหมายรวมถึงความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในการสร้างด้วยทักษะจินตภาพของตนผลรวมของประสบการณ์ทางศิลปะของเด็กจะเกิดขึ้นได้ เด็กจะต้องผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ มากมายเช่น ต้องเปลี่ยนแนวคิด เปลี่ยนวิธีการหลายครั้ง เปลี่ยนอารมณ์หลายครั้ง การเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีกเช่นนี้ จะทำให้เด็กได้ผลงานเป็นที่พอใจและเป็นประสบการณ์ที่เด็กสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต

3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เด็กแต่ละคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ไม่เหมือนกัน ในด้านการศึกษารจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูง ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กมากกว่าการสอนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะวิชาศิลปะศึกษาอย่างสร้างสรรค์ต้องการผลงานจากพื้นฐานของเด็กแต่ละคน ซึ่งจะทำให้เกิดผลงานทางศิลปะที่แตกต่างกันอย่างไรหลากหลาย

4. การแสดงออก การแสดงออกเป็นความมุ่งหมายสำคัญของศิลปะ การแสดงออกได้แก่ความสามารถในการแสดงความคิดความรู้สึกและอารมณ์โดยใช้ภาษาของศิลปะเป็นสื่อองค์ประกอบที่สำคัญของการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ การสร้างสรรค์หรือการประดิษฐ์งานศิลปะโดยใช้รูปแบบและสีเป็นหลัก เป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ของบุคคลที่มีอยู่ในจิตใจ แสดงออกอย่างเสรีโดยไม่มีการบังคับ คุณค่าของผลงานเด็กขึ้นอยู่กับความมีอิสระในการแสดงออกเด็กจะแสดงออกได้ดีขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นของเด็ก

5. ประดิษฐ์การและความรอบรู้ ประดิษฐ์การ หมายถึง นักประดิษฐ์ จุดประสงค์หลักขอการศึกษาปัจจุบัน ได้แก่ การปลูกฝังให้เด็กเกิดการสร้างสรรค์ ความรอบรู้ ความคิดริเริ่มและประดิษฐ์การ การสร้างงานศิลปะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้แนวความคิด ใช้จินตนาการ ใช้ประสบการณ์สร้างงานขึ้น จากวัสดุต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดคุณสมบัติที่พึงประสงค์แก่เด็ก เช่น การสร้างสรรค์ การริเริ่มและประดิษฐ์การ เป็นต้น งานศิลปะจะมีความสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อเด็กได้ใช้แนวความคิด ความรู้และประสบการณ์ของตนในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ความรอบรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจของเด็กเกี่ยวกับการเลือกใช้วิธีการเลือกแนวคิดและเลือกวัสดุอย่างเหมาะสมกับชิ้นงานศิลปะสังคมที่มีนักประดิษฐ์ย่อมสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้แก่สังคมนั้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันโดยทั่วไปในสังคมอีกด้วย

6. เสรีภาพ เสรีภาพในการแสดงออก จัดว่าเป็นความมุ่งหมายที่สำคัญในการสอนศิลปะ เพราะเสรีภาพเป็นพื้นฐานของการปกครองตนเอง เด็กทุกคนมีเสรีภาพตัดสินใจเลือกกิจกรรมและทำกิจกรรมที่มีคุณค่า ร่วมมือ (ศุพิธานันท์ วิทยาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 58)

วัฒนา บุญฤทธิ และคนอื่นๆ กล่าวว่า เด็กทุกคนจะมีลักษณะของการเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยตนเองอยู่แล้วตามธรรมชาติ จะเห็นได้จากการเป็นผู้ที่ไม่หยุดนิ่ง ชอบซักถาม สืบค้นและลงมือกระทำสิ่งต่างๆ จากสื่อและสิ่งของที่อยู่รอบตัว เด็กจึงเป็นผู้เขียนที่กระตือรือร้น (Active Learner) เด็กได้เรียนรู้จากการลงมือกระทำ ทำให้เกิดความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมการร้อย เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่จัดขึ้นอย่างสอดคล้องกับ

ธรรมชาติ ความเข้าใจธรรมชาติของวัสดุต่างๆเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากกิจกรรมการร้อยเด็กจะได้รับพัฒนา ดังนี้

1. เซลล์สมองจะได้รับการกระตุ้นให้ได้คิดขณะที่มือทำงาน
2. ขณะที่ลงมือทำงานจะมีการคิดแก้ปัญหา คิดวางแผน และคิดสร้างสรรค์
3. การทำกิจกรรมแต่ละอย่างทำให้ฝึกฝนให้มีการจัดกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบจึงเกิดการเรียนรู้กระบวนการ

4. ผลงานที่ได้จากการคิด การปฏิบัติงาน และการวางแผน
5. ขณะที่ทำงาน ได้มีการถ่ายทอดประสบการณ์ และสื่อความคิดถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน
6. ผลงานที่เสร็จแล้วจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ สร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

7. การทำกิจกรรมเป็นกลุ่มทำให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจากการศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 61)

วัฒนา บุญฤทธิ และคนอื่นๆ กล่าวว่า คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมศิลปะที่นำมาสู่การพัฒนาเด็กปฐมวัย จะนำมาใช้ 2 ลักษณะด้วยกันคือ ประการแรก เพื่อให้ใช้ในการพัฒนาการทำงานของอวัยวะส่วนต่างๆ ในการทำประสานสัมพันธ์กัน เพื่อให้มีทักษะโดยเฉพาะการทำงานของกล้ามเนื้อย่อยและการทำงานประสานสัมพันธ์กันเพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนต่อไป ส่วนคุณค่าประการที่สองเป็นคุณค่าในธรรมชาติของศาสตร์ของศิลปะ คือการพัฒนาด้านการคิด การสร้างสรรค์การแก้ปัญหา การถ่ายทอดประสบการณ์ ออกมาในรูปของการสร้างสรรค์นอกจากนั้นในปัจจุบันได้มีผู้นำกิจกรรม ศิลปะไปเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาของเด็กปฐมวัยในเรื่องอื่นๆ ทำให้คุณค่าของกิจกรรมต่อการนำไปใช้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น

- การพัฒนาพฤติกรรมในการทำงานอย่างสร้างสรรค์และมีคุณค่า
- การพัฒนาการทำงานอย่างเป็นกระบวนการ
- การพัฒนาคุณลักษณะด้านการคิดสร้างสรรค์
- การพัฒนาให้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น
- การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน ได้แก่การมีวินัย ความรับผิดชอบ ความขยัน การประหยัด การเอื้อเฟื้อ

ความสามัคคี

- การพัฒนาด้านจิตใจและสุนทรียภาพ
- การใช้เวลาว่างอย่างสร้างสรรค์
- พัฒนาภาษาในการอธิบาย สื่อสารกับผู้อื่น ร่วมมือ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจากการศึกษา

ความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 61)

จากการศึกษาความสำคัญของกิจกรรมการร้อย สรุปลงได้ว่าเด็กได้เรียนรู้จากการลงมือกระทำ ทำให้เกิดความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมการร้อย เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่จัดขึ้นอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ ความเข้าใจธรรมชาติของวัสดุต่างๆเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้จะทำให้เด็กได้แสดงออก โดยการสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงการถ่ายทอดความรู้สึก จินตนาการ เด็กได้เรียนอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

2.6 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการร้อย

สมศรี เมฆไพบูลย์วัฒนา ทฤษฎีที่นิยมใช้ในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์และได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการร้อย

1. ทฤษฎีขั้นพัฒนาการทางความคิดและอายุ (Age-Based Concepts) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ความเจริญงอกงามของเด็กจะพัฒนาต่อไปตามลำดับขั้นอายุซึ่งหมายถึงความพร้อมด้านวุฒิภาวะ คือ ทั้งร่างกายและการกระทำเป็นไปตามลำดับขั้นของวัยอันควรเช่น การวิจัยการพัฒนาทางศิลปะตามขั้นระดับอายุของ วิคเตอร์ โลเวนเฟลด์

2. ทฤษฎีแห่งปัญญา (Intellectual Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่านักเรียนเขียนตามที่ตนรู้ เหมาะแก่การสอนทุกระดับ เป็นทฤษฎีที่ให้นักเรียน ได้แสดงความรู้ความสามารถที่ตนเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนแบบนี้เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกของเด็ก โดยตรงเด็กสามารถที่จะแสดงรายละเอียดที่ตนรู้แตกต่างกันตามความคิดรวบยอดของตนเอง

3. ทฤษฎีพัฒนาการรับรู้ (Perceptual Development theory) ทฤษฎีนี้เป็นของเกสตัลท์ (Gestalt) ซึ่งมีความเชื่อว่าเด็กเขียนตามที่ตนเห็นตามความเป็นจริง เด็กจะเห็นแต่เค้าโครงและเห็นส่วนรวมมากกว่าไม่สนใจรายละเอียดทฤษฎีนี้เหมาะกับการสอนเด็กระดับอนุบาล และประถมศึกษา เด็กจะถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นแบบง่ายๆ ส่วนความซับซ้อนจะเพิ่มขึ้นตามวัยของเด็กเอง

4. ทฤษฎีความรู้สึกและการเห็น (The Haptic & Visual Child Theory) ทฤษฎีนี้เป็นความเชื่อของ วิคเตอร์ โลเวนเฟลด์ (Victor Lowenfeld) ซึ่งมีแนวความเชื่อว่า ความเข้าใจและการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมของเด็กจะมีผลต่ออารมณ์ของเด็ก ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เด็กแสดงออกตามอารมณ์ของตนเอง การวิจัยโลเวนเฟลด์เชื่อว่า เด็กที่มีเสรีภาพจะแสดงออกทางร่างกายและอารมณ์อย่างเปิดเผย (Witkin and Linton) ได้วิจัยหาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อนี้พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างเสรี ความเจริญของเด็กทำให้สามารถแสดงออกได้ดีกว่าที่ถูกเลี้ยงดูอย่างขาดเสรีภาพ กาสรรค์จะแสดงออกจากร่างกายในของเด็กสิ่งแวดล้อมของเด็กเอง

5. ทฤษฎีเหมือนจริง (Nive Realism) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า เด็กสามารถเห็นได้เหมือนผู้ใหญ่ การเรียนคือการให้นักเรียนฝึกทักษะตามที่ครูต้องการ กล่าวคือครูจะเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำตาม ซึ่งไม่เหมาะสมกับการสอนศิลปะระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มการเรียนเพื่อมุ่งรักษาถ่ายทอดวัฒนธรรมเดิม เช่น วิชาจิตรกรรมไทย หรือวาดภาพเหมือน เป็นต้น เป็นทฤษฎีที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจวิธีการและมีแบบแผน เป็นการเรียนเพื่อฝึกทักษะและความรู้โดยตรง เป็นทฤษฎีที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เข้าใจวิธีการและมีแบบแผน เป็นการเรียนเพื่อฝึกทักษะและความรู้โดยตรง เป็นการดำรงชีวิตเพื่อการอนุรักษ์โดยแท้จริง (ศุภิธาน์

รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 62)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กล่าวถึง คุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3 - 5 ปี ที่
เกี่ยวกับการร้อยไว้ดังนี้

อายุ 3 ปี ร้อยลูกปัดขนาดใหญ่ได้

อายุ 4 ปี ร้อยลูกปัดขนาดเล็กได้

อายุ 5 ปี ใช้เชือกร้อยวัสดุตามแบบได้ (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทาง
คณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบ
แผน. 2556: 63)

จีระพันธุ์ พูลพัฒน์และคณะ กล่าวถึง พัฒนาการของมือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการร้อย ตาม
แนวคิดของมอนเตสซอรี (Montessori) ไว้ว่า เด็กสามารถใช้มือได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องถูกสอนแต่ถ้าได้รับ
การพัฒนาการใช้มือประกอบการพัฒนาจะสามารถทำให้พัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ในแต่ละช่วงวัยมีพัฒนาการ
การใช้มือแตกต่างกันในระดับปฐมวัยมีลักษณะการใช้มือดังนี้

อายุ 2 - 3 ปี สามารถร้อยของได้

อายุ 3 - 4 ปี สามารถร้อยลูกปัดกับวัตถุขนาดเล็กได้

อายุ 4 - 5 ปี ใช้เชือกร้อยสิ่งของได้

อายุ 5 - 6 ปี สอดด้าย/เข็มขึ้นลงผ่านรู (ขนาดที่เจาะกระดาษ) ได้ และสามารถใช้เชือกร้อยตามแบบ
ได้ (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ
การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 64)

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการร้อย สรุปได้เด็กมีพัฒนาการของความสามารถในการ
ใช้กล้ามเนื้อเล็กในการทำกิจกรรมการร้อยตามขนาดที่แตกต่างกัน โดยตาและมือประสานสัมพันธ์กัน ซึ่งจะ
เป็นโดยที่การรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของการทำงานความรู้ไปตามวุฒิภาวะที่แตกต่างกัน

2.7 การจัดกิจกรรมการร้อยสำหรับเด็กปฐมวัย

เบญจา แสงมะลิ เสนอหลักการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความสนใจของแต่ละบุคคล ควรให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จตามความ
ต้องการของเด็กเอง พร้อมสร้างความมั่นคงโดยปล่อยให้เด็กมีอิสระในการคิดจินตนาการ เลือกและตัดสินใจ
โดยครูมีส่วนช่วยเหลือแนะนำเมื่อเด็กต้องการ

2. จัดสถานที่ เวลา และวัสดุให้เพียงพอและเหมาะสมกับอายุของเด็กเปิดโอกาสให้เด็กมี
ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส เพื่อให้เด็กได้เคลื่อนไหวอย่างอิสระเมื่อทำงานคนเดียวและทำงานเป็นกลุ่ม
ภายในและภายนอกอาคารเรียน

3. แสดงออกเชิงสร้างสรรค์ เด็กต้องการประสบการณ์ที่สมบูรณ์เพื่อกระตุ้นการแสดงออก
อย่างสร้างสรรค์ ประสบการณ์การเล่นของเด็กในชีวิตประจำวัน การพูด การสนทนาตามความรู้สึกที่เด็กเห็น ครู
ควรสนับสนุนการพูดของเด็ก

4. เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการแสดงออกสร้างสรรค์ของเด็ก ครูต้องทำหน้าที่เป็นผู้ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจผลงานเด็กและสามารถเสนอแนะผู้ปกครองในการเลือกวัสดุที่เหมาะสมเมื่ออยู่ที่บ้าน

5. ครูใช้วิธีการสร้างสรรค์สนับสนุนเด็กให้เลือกกิจกรรม

6. ครูควรวางแผนจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ เป็นอย่างดี เด็กมีอิสระในการค้นหาสำรวจและทดลองและเมื่อเด็กรู้สภาพแวดล้อม เด็กจะถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองรู้ให้ผู้ชื่นเข้าใจ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจากความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 35)

เยาวพา เดชะคุปต์ กล่าวว่า การเตรียมกิจกรรมทางศิลปะที่เหมาะสมให้กับเด็ก ควรคำนึงว่า จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเป็นอิสระในการทดลอง ค้นคว้า และสามารถสื่อสารที่เขาทดลองกับผู้อื่น นอกจากนี้ ยังมีโอกาสให้พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างรูปทรงและสี ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานต่อการเตรียมความพร้อมในการอ่าน และยังได้มีโอกาสพัฒนาทางสังคมจากการแลกเปลี่ยนวัสดุอุปกรณ์ หมุนเวียนกันรับผิดชอบในการใช้และเก็บอุปกรณ์ต่างๆ (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. 2556: 34)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กล่าวว่า การร้อยลูกปัดเป็นกิจกรรมที่จัดในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แต่ละวันอาจจัด 3 - 5 กิจกรรม ก็ให้เด็กเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างน้อย 1 - 2 กิจกรรม จึงได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ควรพยายามหาวัสดุในท้องถิ่นมาใช้ก่อนเป็นอันดับแรก

2. ก่อนให้เด็กทำกิจกรรมต้องอธิบายวิธีใช้วัสดุที่ถูกต้องให้เด็กทราบ พร้อมทั้งสาธิตให้เด็กดูจนเข้าใจ เช่นการใช้ฟู่กันหรือกาวเพื่อไม่ให้สีไหลเลอะเลอะ

3. ให้เด็กทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ร่วมกับในกลุ่มย่อยฝึกให้เด็กรู้จักการวางแผนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4. แสดงความสนใจในงานของเด็กทุกคน ไม่ควรมองผลงานเด็กด้วยความขบขัน และควรนำผลงานของเด็กทุกคนหมุนเวียนจัดแสดงที่ป้ายนิเทศ

5. หากพบว่าเด็กคนใดสนใจทำกิจกรรมอย่างเดียวยตลอดเวลา ควรกระตุ้น และจูงใจให้เด็กเปลี่ยนกิจกรรมอื่นบ้าง เพราะกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แต่ละประเภทจะส่งเสริมพัฒนาการเด็กแต่ละด้านต่างกัน และเมื่อเด็กทำตามที่แนะนำได้ ควรให้แรงเสริมทุกครั้ง

6. เก็บผลงานที่แสดงความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นข้อมูลสังเกตพัฒนาการของเด็ก (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: 64)

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการร้อยสำหรับเด็กปฐมวัย สรุปได้ว่าครูควรศึกษาพัฒนาการเด็กและจัดหากิจกรรมการร้อยที่มีความหลากหลาย ซึ่งมุ่งเน้นเด็กเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมควรจัดให้

เหมาะสมกับเด็ก มีการเตรียมสถานที่ ความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีความสอดคล้องกับวัย และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิดอย่างอิสระ และเด็กได้ลงมือทำกิจกรรมการร้อยด้วยตนเอง

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการร้อย

สมศรี เมฆไพบุลย์วัฒนา ได้ศึกษาวานวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้ ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ร้อยดอกไม้. 2551: บทคัดย่อ)

วิไลรัตน์ อาทิวะช ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน ผลการศึกษาพบว่าความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ด้วยกระบวนการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ทั้งโดยรวมและรายด้าน (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. 2556: บทคัดย่อ)

กาญจนา บุญสำรวย ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ทำการกิจกรรมการเล่นร้อยลูกปัดตามปัดตามแบบ ผลการวิจัยพบว่า การคิดเชิงเหตุผลโดยรวมและรายด้านของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองทำการกิจกรรมการเล่นร้อยลูกปัดตามแบบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 (ศุพิธาน รียาพันธ์อ้างอิงจาก การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ทำการกิจกรรมการเล่นร้อยลูกปัดตามปัดตามแบบ. 2559: บทคัดย่อ)

9. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุ 4 - 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 17คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

- แผนการจัดกิจกรรมการร้อย
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการร้อย

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการร้อย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการร้อยดังนี้

1.1.1 ศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี

1.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการร้อย

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการร้อย จำนวน 12 แผน โดยกำหนดจุดประสงค์ การดำเนินกิจกรรม สื่อ และการประเมินผล

1.3 นำแผนการจัดกิจกรรมการร้อยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาเพื่อหาความสอดคล้องของ จุดประสงค์ เนื้อหา การดำเนินกิจกรรม สื่อ และ การประเมินผล จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1.) อาจารย์ จุฬาลักษณ์ สุตระ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอ เมืองนครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช

2.) นางสาววิไลดา หมั่นทวีวัฒน์ ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านท่าชะมวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ

3.) นางศุภิธาร์ รียาพันธ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการร้อยที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยปรับปรุง แก้ไขตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่อง การปรับขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการร้อยให้มีความสอดคล้องกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี

2. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี

ในการวิจัยครั้งนี้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่เป็นแบบทดสอบให้เด็กได้ลงมือกระทำจริงในการทดสอบ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ วัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ดังนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของ รวิพร ผาด่าน (2557) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัยของ นภเนตร ธรรมบวร (2540) จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยทำการคัดเลือกวิธีการประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กโดยการใช้แบบทดสอบเชิงปฏิบัติจริง ให้เด็กลงมือกระทำจริงกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ จากนั้นนำมาปรับปรุงและสร้างเพิ่มเติม ให้เหมาะกับวัยและความสามารถของเด็กอายุ 4 – 5 ปี

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี ซึ่งเป็นแบบทดสอบเชิงปฏิบัติจริง แบ่งออกเป็น 3 ชุด จำนวนชุดละ 3 ข้อ ดังนี้

ชุดที่ 1 วัดด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ชุดที่ 2 วัดด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ชุดที่ 3 วัดด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

2.3 เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กทำได้ครบตามจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

2 คะแนน กรณีเด็กทำได้เกินครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

1 คะแนน กรณีเด็กทำได้ไม่ถึงครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

2.4 สร้างคู่มือในการดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี ประกอบไปด้วย คำชี้แจง คำแนะนำในการใช้แบบทดสอบ และการดำเนินการ

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของแบบทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1.) อาจารย์ จุฬาลักษณ์ สุตระ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอ เมืองนครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช

2.) นางสาววิไลندا หมั่นทวีวัฒน์ ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านท่าชะมวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล

3.) นางศุภิธาน์ รียาพันธ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านในถุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยปรับปรุง แก้ไขตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ การปรับภาษาในคำสั่งบางรายการให้มีความชัดเจน ตรงประเด็นเพิ่มมากขึ้น

2.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการร้อยที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้ว จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์คุณภาพตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป จึงจะถือว่าได้

2.8 นำแบบทดสอบไปใช้กับเด็กนักเรียนชาย-หญิงชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านในถุ้ง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ให้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นสอดคล้องกับประเด็นในการศึกษา

ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นสอดคล้องกับประเด็นในการศึกษา

ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นไม่สอดคล้องกับประเด็นในการศึกษา

2.9 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้วไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการทดลองและวิธีการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest – Posttest Design. ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง	ทดลอง	หลังการทดลอง
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ แทน การทดลองก่อนการจัดกิจกรรมการร้อย
 X แทน การจัดกิจกรรมการร้อย
 T₂ แทน การทดลองหลังการจัดกิจกรรมการร้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสำหรับเด็กอายุ 4 – 5 ปี

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กเด็กอายุ 4 – 5 ปี (Pretest) ก่อนการทดลอง
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในกิจกรรมการร้อย ใช้เวลาทดลองครบ 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กเด็กอายุ 4 – 5 ปีหลังเสร็จสิ้นการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนพัฒนาการ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อยเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก โดยใช้ค่าแจกแจง ร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือและข้อมูล

หาค่าร้อยละ P ใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{F}{N} \times 100 \text{ เมื่อ } P \text{ แทน ร้อยละ}$$

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

หาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad \text{เมื่อ } \bar{X} \text{ แทน ค่าเฉลี่ย}$$

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{(n-1)}} \quad \text{เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน}$$

X แทน คะแนนของแต่ละคน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนตัวอย่าง

หาค่าคะแนนพัฒนาการ GS ใช้สูตรดังนี้

$$GS = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100 \quad \text{เมื่อ GS แทน คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน}$$

X แทน คะแนนก่อนเรียน

Y แทน คะแนนหลังเรียน

F แทน คะแนนเต็ม

หาค่าเที่ยงตรงของแบบทดสอบ IOC ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad \text{เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง}$$

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

3. การแปลผลระดับพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมร้อย
แปลผลโดยภาพรวม เต็ม 51

ด้าน 1 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

ด้าน 2 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

ด้าน 3 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

คะแนนรวม 51 1-17 ปรับปรุง 18-34 พอใช้ 35-51 ดี

ความหมายการแปลผล 0.1 – 1 ปรับปรุง

1.1 – 2 พอใช้

2.1 – 3 ดี

10. ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านจำนวนนักเรียนที่จำแนกเป็นเพศชาย – หญิงที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อย

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่จำแนกเพศ ชาย – หญิง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อย ก่อนและหลังการทดลอง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	7	41
หญิง	10	59
รวม	17	100

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อย เป็นนักเรียนชาย 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41 เป็นนักเรียนหญิง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 59 รวมจำนวนนักเรียน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเปรียบเทียบพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็ก ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก	ก่อนการจัดกิจกรรม			หลังการจัดกิจกรรม			ร้อยละความก้าวหน้า ของผลการเรียนรู้
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	
ด้านที่ 1 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก							
1.1 หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด	2.59	0.51	ดี	3.00	0.00	ดี	85 ระดับสูงมาก
1.2 เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด	2.59	0.51	ดี	3.00	0.00	ดี	85 ระดับสูงมาก
1.3 ร้อยเส้นหมึกกะโรนี 10 ชิ้น	2.53	0.51	พอใช้	2.65	0.49	ดี	83 ระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	2.57	0.51	ดี	2.88	0.16	ดี	
รวมรายด้านที่ 1	7.71	1.53	ดี	8.56	0.49	ดี	
ด้านที่ 2 ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก							
2.1 ลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น	2.53	0.51	พอใช้	3.00	0.00	ดี	83 ระดับสูงมาก
2.2 ระบายสีใน ☐ 1 รูป	2.53	0.51	พอใช้	2.88	0.33	ดี	83 ระดับสูงมาก
2.3 วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ 1 รูป	2.59	0.51	ดี	3.00	0.00	ดี	85 ระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	2.55	0.51	ดี	2.96	0.11	ดี	
รวมด้านที่ 2	7.65	1.53	ดี	8.88	0.33	ดี	
ด้านที่ 3 การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา							
3.1 เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ	2.53	0.51	พอใช้	2.76	0.44	ดี	83 ระดับสูงมาก
3.2 ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน	2.53	0.51	พอใช้	2.88	0.33	ดี	83 ระดับสูงมาก
3.3 ฉีกกระดาษเป็นแนวตรง 1 เส้น	2.53	0.51	พอใช้	2.59	0.51	ดี	83 ระดับสูงมาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน	2.53	0.51	พอใช้	2.74	0.43	ดี	
รวมด้านที่ 3	7.59	1.53	พอใช้	8.23	1.28	ดี	

ค่าเฉลี่ยด้านกล้ามเนื้อเล็ก	7.65	1.53	ดี	8.56	0.7	ดี	
-----------------------------	------	------	----	------	-----	----	--

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 2 สรุปได้ว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการรื้อยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็ก สรุปผลวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.57, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.88 , S.D = 0.16)

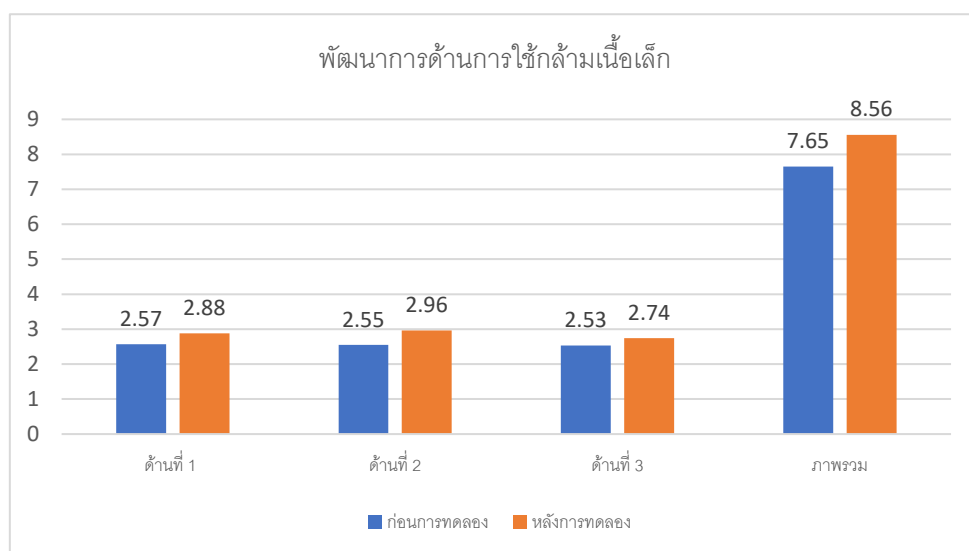
1.2 ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.55 , S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.96, S.D = 0.11)

1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตามีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.53, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.74, S.D = 0.43)

2. เด็กปฐมวัยมีคะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็ก โดยเรียงลำดับคะแนนพัฒนาการ ดังนี้

2.1 คะแนนพัฒนาการระดับสูงมาก ได้แก่ 1. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก (1.1 หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด 1.2 เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด และ1.3 ร้อยเส้นหมึกกะโรนี 10 ชิ้น) 2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก (2.1 ลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น 2.2 ระบายสีใน □ 1 รูปและ 2.3 วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ 1 รูป) ด้านที่ 3 การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา (3.1. เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ และ3.2 ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน และ 3.3 ฉีกกระดาษเป็นแนวตรง1 เส้น)

แผนภูมิแท่ง

จากแผนภูมิแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมด้านการใช้
 กล้ามเนื้อเล็กก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย โดยภาพรวมพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการร้อยสูงกว่า
 ก่อนการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 3 คะแนนพัฒนาการด้านความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
ก่อน การ ทดลอง	21	26	18	27	18	27	27	18	27	25	18	25	18	18	24	18	24
หลัง การ ทดลอง	27	27	27	26	25	25	26	25	26	27	26	27	26	24	27	27	27
คะแนน พัฒนา การ	65 ระดับ สูง	40 ระดับ ต่ำ	80 ระดับ สูง มาก	40 ระดับ ต่ำ	77.77 ระดับ สูง	45 ระดับ ต่ำ	40 ระดับ ต่ำ	77.77 ระดับ สูง	40 ระดับ ต่ำ	45 ระดับ ต่ำ	80 ระดับ สูง มาก	45 ระดับ ต่ำ	80 ระดับ สูง มาก	75 ระดับ สูง	46 ระดับ ต่ำ	82 ระดับ สูง มาก	49 ระดับ ต่ำ

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 3 สรุปได้ว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อยมีคะแนนพัฒนาการ
 ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายคนได้ดังนี้

1. คะแนนพัฒนาการระดับสูงมาก จำนวน 4 คน ได้แก่ คนที่ 16 (82 คะแนน) คนที่ 3 คนที่ 11 และ
 คนที่ 13 (80 คะแนน)
2. คะแนนพัฒนาการระดับสูง จำนวน 4 คน ได้แก่ คนที่ 5 คนที่ 8 (77.77 คะแนน) คนที่ 14 (75
 คะแนน) และคนที่ 1 (65 คะแนน)

3. คะแนนพัฒนาการระดับต่ำ จำนวน 9 คน ได้แก่ คนที่ 17 (49 คะแนน) คนที่ 6 คนที่ 10 คนที่ 12 (45 คะแนน) คนที่ 2 คนที่ 4 คนที่ 9 คนที่ 7 คนที่ 8 (40 คะแนน)

สรุปผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ในการทดสอบเปรียบเทียบคะแนน ก่อนการทดลอง กับ หลังการทดลอง ของผู้เรียน

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ยของผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ย ผลต่าง	t	df	Sig 1 tailed
ก่อนการทดลอง	21.29	1.759	4.47	1.546	11.924 **	16	0.000
หลังการทดลอง	25.76	0.970					

จากตารางที่ 4 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียน มีคะแนน ก่อนการทดลอง เฉลี่ย เท่ากับ 21.29 หลังการทดลอง เฉลี่ย เท่ากับ 25.76 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบ ทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนสอบ หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายด้านดังนี้
  - 1.1 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.57, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.88 , S.D = 0.16)
  - 1.2 ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.55 , S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.96, S.D = 0.11)
  - 1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตามีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.53, S.D = 0.51) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{X}$ = 2.74, S.D = 0.43)

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อยมีคะแนนพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายคนได้ดังนี้

1. คะแนนพัฒนาการระดับสูงมาก จำนวน 4 คน ได้แก่ คนที่ 16 (82 คะแนน) คนที่ 3 คนที่ 11 และคนที่ 13 (80 คะแนน)
2. คะแนนพัฒนาการระดับสูง จำนวน 4 คน ได้แก่ คนที่ 5 คนที่ 8 (77.77 คะแนน) คนที่ 14 (75 คะแนน) และคนที่ 1 (65 คะแนน)
3. คะแนนพัฒนาการระดับต่ำ จำนวน 9 คน ได้แก่ คนที่ 17 (49 คะแนน) คนที่ 6 คนที่ 10 คนที่ 12 (45 คะแนน) คนที่ 2 คนที่ 4 คนที่ 9 คนที่ 7 คนที่ 8 (40 คะแนน)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการส่งเสริมกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการร้อย ซึ่งจากสรุปผล ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการศึกษาการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง ก่อนและหลังใช้กิจกรรมการร้อย พบว่าเด็กปฐมวัยมีคะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็ก คะแนนพัฒนาการระดับสูงมาก จำนวน 4 คน คะแนนพัฒนาการระดับสูง จำนวน 5 คน และคะแนนพัฒนาการระดับต่ำ 9 คน เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการร้อยมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งเด็กได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ตั้งใจ ดีขึ้น กล่าวคือ เด็กเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือกระทำผ่านกิจกรรมที่หลากหลายตามความสนใจให้เด็กได้เรียนรู้ ลงมือกระทำด้วยตนเอง ซ้ำแล้วซ้ำเล่าย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ (ศุภิธาน์ ธิยาพันธ์อ้างอิงจาก การศึกษาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 1/3 โรงเรียนตันติวัตร โดยใช้กิจกรรมร้อยสร้างรูป . 2557: 7)

2. ผลการเปรียบเทียบการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย พบว่า เมื่อนำกิจกรรมการร้อยให้เด็กได้ทำกิจกรรมทั้งก่อนและหลัง เด็กมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น ซึ่งพบว่าเด็กมีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีความคล่องแคล่วในการหยิบจับสิ่งของ สามารถควบคุมบังคับมือในการเขียน ระบายสี หรือทำกิจกรรมต่างๆ และการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาที่ดีขึ้น ซึ่งสังเกตได้จากผล

การทดสอบหลังการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒนา ชัชพงศ์ กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง เด็กก็พร้อมที่จะลากลีลามือซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน เพราะความคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อมือมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการเขียนของเด็ก ซึ่งกิจกรรมหรืออุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมือกับสายตา (Eye Hand Coordination) ให้ประสานสัมพันธ์กัน ได้แก่การร้อยลูกปัด ร้อยเชือก รอยดักไม้ เย็บ กระคุม รูดซิป เรียงสี เรียงไม้หนีบ ปักหมุด ดอกตะปู เป็นต้น (ศุพิธาน์ รียาพันธ์อ้างอิงจาก ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. 2557: 2)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรมการปั้น กิจกรรมการวาดภาพต่อเติม กิจกรรมการทำอาหาร เป็นต้น
2. ควรมีการจัดกิจกรรมการร้อยที่มีต่อความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถทางการคิด ความจดจ่อใส่ใจ ความสามารถทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. ควรมีการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยการเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง

11. บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทองใบ สวัสดิ์ผล การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กที่ส่งผลต่อการเขียนของเด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลวัดบ้านก่อ อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด. (2561).วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ผกา กานต์ น้อยนิยม. (2556). ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กอายุ 4-5 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดิน. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มติชนสุดสัปดาห์. (2566). กรมอนามัย ชี้หลังโควิด-19 พบ เด็กปฐมวัยไทย 1 ใน 4 พัฒนาการล่าช้าทั้งด้าน ภาษาและกล้ามเนื้อมัดเล็กสติปัญญา เครือข่ายโรงเรียนพัฒนาตนเอง (TSQP) และ กสศ นำร่อง โมเดลพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก คาด 6 เดือน กลับมาอยู่ในเกณฑ์ปกติ. สืบค้นเมื่อ 6 เมษายน 2566 , จาก https://www.matichonweekly.com/publicize/article_622847?fbclid=IwAR3dJRURDxPMEWLZ31v7xWWqpMuN4QpAW9BfX4NGLT4d_wWSZN7oegGob1Q
- รวีพร ผาด่าน. (2557). ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม

ศิลปสร้างสรรค์การตัด ฉีก ปะเศษวัสดุ. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (วิทยาการ
ทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วลีรัตน์ อาทิเวช. (2556). การศึกษาความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ
การจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมการร้อยลูกปัดอย่างมีแบบแผน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). ปทุมธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ
บรมราชูปถัมภ์

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2542

สุทธิษา มาลีเลิศ และคณะ. (2559) การศึกษาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาล 1/3
โรงเรียนต้นติวัตร์ โดยใช้กิจกรรมร้อยสร้างรูป.

ภาคผนวก

คู่มือการใช้แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

1. คำชี้แจง

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย การจัดกิจกรรมการร้อยเป็น กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้หยิบ จับ สัมผัส ลงมือปฏิบัติสร้างสรรค์งานผลงานที่เน้นการใช้มือและตาให้ประสานสัมพันธ์กัน โดยใช้กิจกรรมการร้อยเป็นหลัก แต่มีวัสดุที่หลากหลายที่นำมาใช้ร้อย สร้างสรรค์และจินตนาการของเด็กด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มือ ฝ่ามือ และ นิ้วมือ ให้ทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างมือกับตาของเด็กปฐมวัยในการทำกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้ จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรมการร้อย จำนวนทั้งสิ้น 12 กิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรม จะใช้เข็มพลาสติก เชือก เอ็นยืด ก้านหลอด หลอดไหมพรม หรือไหมพรมเป็นหลัก จากนั้นมีวัสดุอื่นๆที่หลากหลายนำมาใช้ร้อย โดยจัดให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับปฏิบัติกิจกรรม

2. จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

3. เนื้อหา

กิจกรรมการร้อย 12 กิจกรรม

4. การจัดกิจกรรม

4.1 สร้างข้อตกลงในการทำกิจกรรมการร้อย

- 4.1.1 ไม่นำวัสดุต่างๆ เช่น ลูกบิด เข้าปาก
- 4.1.2 ไม่นำวัสดุต่างๆปาใส่กัน
- 4.1.3 ตกลงสัญญาณก่อนหมดเวลาด้วยการเคาะจังหวะ
- 4.1.4 เมื่อทำกิจกรรมเสร็จต้องช่วยกันเก็บอุปกรณ์

4.2 กิจกรรมการร้อย มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่กิจกรรมโดยใช้เพลง คำคล้องจอง และท่าทางเพื่อกระตุ้นให้เด็กสนใจและสร้างความพร้อมด้านกล้ามเนื้อเล็ก มือ นิ้วมือก่อนเข้าสู่กิจกรรม

ขั้นตอนกิจกรรม ครูแนะนำกิจกรรม วัสดุ/อุปกรณ์ พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนการทำ เด็กลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการร้อยด้วยตนเองอย่างอิสระโดย การใช้ก้านเนื้อเล็ก มือ นิ้วมือในการทำกิจกรรม โดยครูเตรียมให้ และเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป เปิดโอกาสให้เด็กได้นำเสนอผลงานของตนเอง ครูพูดให้กำลังใจในการเสริมแรง

5. บทบาทเด็ก

5.1 เด็กได้ซักถาม ใช้มือหยิบ จับ สัมผัสกับวัสดุ อุปกรณ์อย่างอิสระเสรี

5.2 เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามจินตนาการ จากวัสดุที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน

5.3 เด็กแต่ละคนสามารถบอกเกี่ยวกับผลงานของตนเอง เพื่อให้ทราบถึงความคิด

5.4 เมื่อหมดเวลาในการทำกิจกรรม เด็กส่งผลงานและจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆให้

6. บทบาทครู

6.1 ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการร้อยให้เข้าใจก่อนลงมือจัดกิจกรรม

6.2 จัดเตรียมสิ่งแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

6.3 แนะนำ สื่ออุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถาม ใช้มือหยิบ จับวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ

6.4 ให้เด็กมีอิสระในการทำกิจกรรมการร้อยด้วยตนเอง แล้วใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หลากหลายในการตกแต่ง ต่อเติมผลงานของตนเองตามจินตนาการ

6.5 ระหว่างดำเนินกิจกรรมการร้อย ครูให้แรงเสริม กระตุ้นและจูงใจให้เด็ก สนใจในกิจกรรมและ แสดงออกอย่างเต็มที่ตามความสามารถ

ตารางการจัดกิจกรรมการร้อยในระยะเวลา 4 สัปดาห์

สัปดาห์ที่/เวลา	วัน	รายชื่อกิจกรรม	ตัวแปรตาม	วัสดุ/อุปกรณ์
1 10.00 – 10.40 น.	จันทร์ พุธ ศุกร์	การร้อยลูกปัดกลม การร้อยหลอดหยด ฝน การร้อยดอกรัก	ความสามารถใน การใช้กล้ามเนื้อ เล็ก	1. จานกระดาษ 2. เชือกขาว 3. ลูกปัดกลม 4. หลอด 5. เชือกเอ็น 6. ลวดพันก้าน 7. ดอกรักพลาสติก
2 10.00 – 10.40 น.	จันทร์ พุธ ศุกร์	การร้อยเชือก การร้อยเส้น มัทกะโรนี การร้อยดอกไม้	ความสามารถใน การใช้กล้ามเนื้อ เล็ก	1. จานกระดาษ 2. เชือก 3. ดอกไม้พลาสติก 4. Pattern ร้อยเชือก 5. ไหมพรม 6. เข็มพลาสติก 7. เส้นมัทกะโรนี
3 10.00 – 10.40 น.	จันทร์ พุธ ศุกร์	สไตลิสต์ตัวน้อย การร้อยกระดุม การร้อย Fruit Loop	ความสามารถใน การใช้กล้ามเนื้อ เล็ก	1. ลูกปัดกระดุม 2. เชือก 3. กระดุม 4. เข็มพลาสติก 5. ลวดกำมะหยี่ 6. Fruit Loop

4 10.00 – 10.40 น.	จันทร์ พุธ ศุกร์	การร้อยเส้นพาสต้า การร้อยฝาขวดน้ำ การร้อยก้านมะละกอ	ความสามารถใน การใช้กล้ามเนื้อ เล็ก	1. งานกระดาษ 2. เชือก 3. ฝาขวดน้ำ 4. เส้นพาสต้า 5. ก้านมะละกอ
-----------------------	------------------------	---	--	---

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยลูกปัดกลม

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “กำ - แบ” พร้อมทั้งทำ ท่าทางประกอบเพลง

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยลูกปัด จากนั้นหยิบ อุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยลูกปัดโดยจับปลายเชือกเอ็นด้วยมือซ้ายและหยิบลูกปัดด้วยมือขวา แล้วร้อย ลูกปัดทีละลูกโดยนับให้เด็กฟังไปด้วยตั้งแต่ 1-15

4. ครูแบ่งกลุ่มให้เด็ก โดยเลือกตัวแทนมารับอุปกรณ์และให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม เด็กร้อยลูกปัด ตามแบบที่ครูสาธิตให้ดู

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยลูกปัด

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง กำ - แบ
2. ลูกปัดกลม
3. ถ้วย
4. เชือกเอ็น

ภาคผนวก

เพลง กำ - แบ (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

กำ กำ กำ กำ   แบ แบ แบ แบ

ตบ ตบ ตบ ตบ   กำ กำ แบ

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยหลอดหยดฝน

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “นิ้วโป้งอยู่ไหน” พร้อมทั้ง ทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยหลอด จากนั้นหยิบ อุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยหลอดโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบหลอดด้วยมือขวา แล้วร้อยเชือกใส่ ในช่องหลอดทีละอันจนครบตามความยาวของเชือก เมื่อร้อยเสร็จให้นำเชือกไปติดกับแผ่นกั้นเมฆด้วยเทปกาว

4. ครูแบ่งกลุ่มให้เด็ก โดยเลือกตัวแทนมารับอุปกรณ์และให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม เด็กร้อยหลอด ตามแบบที่ครูสาธิตให้ดู

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยหลอด

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง นิ้วโป้งอยู่ไหน
2. หลอด
3. จานกระดาษ
4. เชือก
5. ก้อนเมฆกระดาษ

ภาคผนวก

เพลง นิ้วโป้งอยู่ไหน (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)	
นิ้วโป้งอยู่ไหน	นิ้วโป้งอยู่ไหน
อยู่ที่นี่จะ	อยู่ที่นี่จะ
สุขสบายดีหรือไร?	สุขสบายทั้งกายและใจ
ไปก่อนนะ	สวัสดี (ร้องซ้ำโดยเปลี่ยนเป็นนิ้วอื่นต่อไปเรื่อยๆ)

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยก้านมะละกอ

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยก้านมะละกอ จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยก้านมะละกอโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบก้านมะละกอด้วยมือขวา แล้วร้อยก้านมะละกอทีละอัน โดยนับให้เด็กฟังไปด้วยตั้งแต่ 1-15 จนเสร็จ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมการร้อยก้านมะละกอตามจำนวนที่ครูกำหนด

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยก้านมะละกอ

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม
2. เชือก
3. ก้านมะละกอ
4. ถ้วย

ภาคผนวก

เพลง แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล   มะละกอ มะละกอ มะละกอ
กล้วย กล้วย กล้วย ส้ม ส้ม ส้ม   แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยเชือก

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “มือของฉัน” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยเชือก จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยเชือกโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบPatternกิจกรรมร้อยเชือกด้วยมือขวา แล้วร้อยเชือกทีละช่องจนเสร็จครบทุกช่อง

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยเชือกตามแบบที่ครูเตรียมไว้

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยเชือก

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง มือของฉัน
2. เชื่อมพลาสติก
3. Pattern กิจกรรมร้อยเชือก
4. ไหมพรมสีต่างๆ

ภาคผนวก

เพลง มือของฉัน (ผู้แต่ง อาจารย์ ศรีนวล รัตนสุวรรณ)

มือของฉันนั้นมีสองมือ   นี่มือซ้ายนี่มือขวา

มือของฉันมีนิ้วทั้งห้า   ก้อย นาง กลาง ซี่ และ หัวแม่มือ

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยเส้นม้กะโรนี

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการท่องคำคล้องจอง “นิ้วโป้ง” พร้อมทั้ง ทำท่าทางประกอบร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยเส้นม้กะโรนี จากนั้น หยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยเส้นม้กะโรนีโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบเส้นม้กะโรนีด้วยมือขวา แล้วร้อยเส้นม้กะโรนีทีละอันจนเสร็จ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยเส้นม้กะโรนีตามจำนวนที่ครูที่กำหนด

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยเส้นม้กะโรนี

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. คำคล้องจอง นิ้วโป้ง
2. เชือก
3. เส้นมักกะโรนี
4. ถาด
5. จานกระดาษ

ภาคผนวก

คำคล้องจอง นิ้วโป้ง (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

นิ้วโป้งตัวใหญ่มีใบหน้ายิ้ม

นิ้วชี้จิ้มลิ้มสวยกว่าใคร

นิ้วกลางชอบโกรธชอบโทษใครๆ

นิ้วนางร้องไห้

นิ้วก้อยเกเร

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยดอกไม้

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “ดั่งดอกไม้บาน” พร้อมทั้ง ทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยดอกไม้ จากนั้นหยิบ อุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยดอกไม้โดยจับปลายเชือกเอ็นด้วยมือซ้ายและหยิบดอกไม้ด้วยมือขวา แล้วร้อย ดอกไม้ทีละอัน โดยนับให้เด็กฟังไปด้วยตั้งแต่ 1-20 จนเสร็จ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยดอกไม้ตามแบบที่ครูเตรียมไว้

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยดอกไม้

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง ดั่งดอกไม้บาน
2. เชือกเอ็น
3. ดอกไม้พลาสติก
4. ถาด
5. ตระกร้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง ดั่งดอกไม้บาน (ผู้แต่ง ทวีศักดิ์ อุซูดานนท์)

ลมหายใจเข้า	ลมหายใจออก
ดั่งดอกไม้บาน	ภูผาใหญ่กว้าง
ดั่งสายน้ำฉ่ำเย็น	ดั่งนภาอากาศอันบางเบา

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยเส้นพาสต้า

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “ตาหูจมูก” พร้อมทั้งทำท่าประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยเส้นพาสต้า จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยเส้นพาสต้าโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบเส้นพาสต้าด้วยมือขวา แล้วร้อยเส้นพาสต้าทีละอันจนเสร็จ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยเส้นพาสต้าตามแบบที่ครูเตรียมไว้

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยเส้นพาสต้า

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง ตาหูจมูก
2. เชือก
3. เส้นพาสต้า
4. ถาด
5. กระจกฝ้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง ดั่งดอกไม้บาน (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ตา หู จมูก จับให้ถูก จับ จมูก ตา หู

จับใหม่จับให้ฉันดู

จับใหม่จับให้ฉันดู

จับจมูกตาหู จับหูตาจมูก

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยฝาชวดน้ำ

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “แมงมุมลายตัวนั้น” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยฝาชวดน้ำ จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยฝาชวดน้ำโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบฝาชวดน้ำด้วยมือขวา แล้วร้อยฝาชวดน้ำทีละอัน โดยนับให้เด็กฟังไปด้วยตั้งแต่ 1-15 จนเสร็จ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยฝาชวดน้ำตามจำนวนที่ครูกำหนด

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยฝาชวดน้ำ

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง แมงมุมลายตัวนั้น
2. เชือก
3. ฝาขวดน้ำพลาสติก
4. ถาด
5. ตระกร้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง แมงมุมลายตัวนั้น (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

แมงมุมลายตัวนั้น	ฉันเห็นมันชมซานเหลือน
วันหนึ่งมันเปียกฝน	ไหลหล่นจากบนหลังคาพระอาทิตย์ส่องแสง
น้ำแห้งเหือดไปกลับตา	มันรีบไต่ขึ้นฟ้า หันหลังมาทำตาลุกวาว

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรม สไตลิสต์ตัวน้อย

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการท่องคำคล้องจอง “มือวิเศษ” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมสไตลิสต์ตัวน้อย จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการทำกิจกรรมสไตลิสต์ตัวน้อย ดังนี้

3.1 นำแพทเทิร์นหน้าคนมาระบายสีด้วยสีเทียนให้สวยงาม

3.2 นำลวดกำมะหยี่มาสอดในรูที่เจาะไว้บนกระดาษแล้วพันลวดกำมะหยี่กับแพทเทิร์นหน้าคน

จากนั้นเลือกหยิบลูกปัดกระดูกงู หรือ กระดุมมาร้อยผ่านลวดกำมะหยี่เพื่อออกแบบทรงผมตามจินตนาการ

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมสไตลิสต์ตัวน้อย

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมสไตลิสต์ตัวน้อย

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ำมเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. คำคล้องจอง มือวิเศษ
2. ลวดกำมะหยี่
3. ลูกปัดกระดุมงู
4. แพทเทิร์นหน้าคน
5. กระดุม
6. ภาด

ภาคผนวก

คำคล้องจอง มือวิเศษ

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

มือของฉันนั้นแสนวิเศษ   มีฤทธิ์เดชแปลงกายได้หลายอย่าง
ชูหนึ่งนิ้วขึ้นมาทั้งสองข้าง   แล้วแปลงร่างกลายเป็น

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยกระดุม

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “ฝนตกเปาะแปะ” พร้อมทั้ง ทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยกระดุม จากนั้นหยิบ อุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยกระดุมโดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบกระดุมด้วยมือขวา แล้วร้อยกระดุม ทีละเม็ดจนครบจำนวน ตั้งแต่ 1 – 15 จนครบโดยนับให้เด็กฟังขณะร้อย

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยกระดุมตามจำนวนที่ครูกำหนด

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยกระดุม

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง ผนตกเปาะแปะ
2. เชือก
3. กระดุมสีต่างๆ
4. ถาด
5. ตระกร้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง ผนตกเปาะแปะ (ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ผนตกเปาะแปะ	มีแพะเดินมา
แปลกใจจริงหนา	เอื่อน้ำมาจากไหน
มองซ้าย มองขวา	ไม่เห็นจะมีอะไร
เอื่อนี้มันน้ำอะไร	ตกลงมาเปาะแปะ

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยดอกกรัก

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “ตั้งดอกไม้บาน” พร้อมทั้ง ทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อยดอกกรัก จากนั้นหยิบ อุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อยดอกไม้โดยจับปลายก้านลวดด้วยมือซ้ายและหยิบดอกกรักพลาสติกด้วยมือขวา แล้วร้อยรักทีละอันผ่านก้านลวด จนครบตามความยาวก้านลวด

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อยดอกกรักตามแบบที่ครูเตรียมไว้

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อยดอกกรัก

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม

2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง ดั่งดอกไม้บาน
2. ก้านหลอด
3. ดอกรั้วพลาสติก
4. ภาด
5. ตระกร้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง ดั่งดอกไม้บาน (ผู้แต่ง ทวีศักดิ์ อุษาคตานนท์)

ลมหายใจเข้า

ลมหายใจออก

ดั่งดอกไม้บาน

ภูผาใหญ่กว้าง

ดั่งสายน้ำฉ่ำเย็น

ดั่งนภาอากาศอันบางเบา

แผนการจัดกิจกรรมการร้อย

กิจกรรม การร้อยการร้อย Fruit Loop

ระยะเวลา 40 นาที

จุดประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ด้านความคล่องแคล่ว ความสามารถในการควบคุม การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อเล็กด้วยการร้องเพลง “มือของฉัน” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบเพลงร่วมกัน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ครูทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของเด็กและแนะนำกิจกรรมการร้อย Fruit Loop จากนั้นหยิบอุปกรณ์ให้ดูทีละชิ้น

3. ครูสาธิตการร้อย Fruit Loop โดยจับปลายเชือกด้วยมือซ้ายและหยิบ Cereal Froot Loops ด้วยมือขวา แล้วร้อย Cereal Froot Loops ทีละอันผ่านเชือก จนครบตามความยาวเชือก

4. เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมเด็กร้อย Fruit Loop ตามที่ครูเตรียมไว้

5. ครูจับเวลาในการทำกิจกรรมการร้อย Fruit Loop

6. ระหว่างทำกิจกรรมครูเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นสรุป

7. ครูส่งสัญญาณหมดเวลาในการทำกิจกรรม

8. เด็กนำผลงานของตนเองมาส่งครู

9. เด็กนำผลงานไปตั้งแสดง

10. เด็ก ๆ ช่วยกันทำความสะอาด และเก็บสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการใช้กล้ามเนื้อเล็กขณะทำกิจกรรม
2. สังเกตผลงานเด็ก

วัสดุและอุปกรณ์

1. เพลง มือของฉัน
2. เชือก
3. Cereal Froot Loops
4. ถาด
5. ตระกร้าพลาสติก

ภาคผนวก

เพลง มือของฉัน (ผู้แต่ง อาจารย์ ศรีนวล รัตนสุวรรณ)

มือของฉันนั้นมีสองมือ   นิ้วมือซ้ายนิ้วมือขวา

มือของฉันมีนิ้วทั้งห้า   ก้อย นาง กลาง ซี่ และ หัวแม่มือ

คู่มือดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบความสามารถภาคปฏิบัติ มีจำนวน 3 ด้าน 9 ข้อ
3. การดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง โดยทดสอบผู้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

รายบุคคล

คำแนะนำในการใช้แบบทดสอบ

1. ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ เน้นความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตามีทั้งหมด 9 ข้อ

2. เกณฑ์การให้คะแนนโดยใส่เครื่องหมาย ในช่องบันทึกคะแนนที่ตรงกับความสามารถของเด็ก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 3 คะแนน กรณีเด็กทำได้ครบตามจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้
- 2 คะแนน กรณีเด็กทำได้เกินครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้
- 1 คะแนน กรณีเด็กทำได้ไม่ถึงครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้
- 0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

3. การเตรียมตัวก่อนการทดสอบ

3.1 ผู้ดำเนินการทดสอบศึกษาคู่มือดำเนินการทดสอบ และแบบทดสอบให้เข้าใจกระบวนการทั้งหมด เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้แบบทดสอบ ซึ่งจะทำการดำเนินการทดสอบเป็นไปอย่างราบรื่น และก่อนการทดสอบผู้ดำเนินการทดสอบต้องเขียนชื่อ - นามสกุลของผู้รับการทดสอบในแบบบันทึกคะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กให้เรียบร้อย

3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบมีดังนี้

3.2.1 คู่มือดำเนินการแบบทดสอบ

3.2.2 แบบบันทึกคะแนนความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี

3.2.3 นาฬิกาสำหรับจับเวลา 1 เรือน

3.2.4 อุปกรณ์ที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบ

3.3 ข้อปฏิบัติก่อนทดสอบ

3.3.1 ผู้ดำเนินการทดสอบควรสร้างความคุ้นเคยกับผู้เข้ารับการทดสอบ โดยการทักทายพูดคุยเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีก่อนดำเนินการทดสอบ

4. ข้อปฏิบัติในดำเนินการทดสอบ ผู้ทดสอบดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 แสดงความเป็นกันเองเพื่อไม่ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเกิดความกังวล และร่วมมือในการทดสอบเป็นอย่างดี

4.2 ก่อนลงมือทดสอบ ดำเนินการทดสอบต้องอธิบายขั้นตอนในการทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเข้าใจ

การดำเนินการ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : สวัสดีค่ะเด็กๆ วันนี้ครูมีอะไรมาให้เด็ก ๆ ลองทำดู (ครูยก อุปกรณ์ในการทดสอบให้เด็ก ๆ ดู) และก่อนจะลงมือทำ ครูมีข้อตกลงกับเด็ก ๆ เมื่อครูบอกให้ทำอะไร ขอให้ตั้งใจฟังแล้วทำตามที่ครูบอกนะคะ

ผู้เข้ารับการทดสอบ : ลงมือปฏิบัติ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : จับเวลาตามรายการที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบและจดบันทึกคะแนน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี	อุปกรณ์ในการทดสอบ
1. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก	
1.1 หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด ภายในเวลา 20 วินาที	1. จานกระดาษ 2. เมล็ดถั่วเขียวจำนวน 10 เมล็ด
1.2 เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด ภายในเวลา 30 วินาที	1. ขวดน้ำพลาสติกจำนวน 4 ขวด
1.3 ร้อยเส้นพาสต้า 10 ชิ้น ภายในเวลา 2 นาที	1. เส้นมักกะโรนีจำนวน 10 ชิ้น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.5 และ 0.7 ซม. 2. เชือกขาวเกลียว

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี	อุปกรณ์ในการทดสอบ
2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก	
2.1 ลากเส้นฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ภายในเวลา 40 วินาที	1. กระดาษ A4 ที่มีรอยเส้นประลายเส้นซิกแซก จำนวน 1 รูป 2. สีเทียน
2.2 ระบายสีใน ☐ ขนาด 3×3 นิ้ว จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 2 นาที	1. กระดาษ A4 ที่มีรูป ☐ ขนาด 3×3 จำนวน 1 รูป 2. สีเทียน
2.3 วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 20 วินาที	1. กระดาษ A4 ที่มีรอยเส้นประลายกากบาท จำนวน 1 รูป 2. สีเทียน
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา	
3.1 เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูป สามเหลี่ยมตามแบบ ภายในเวลา 30 วินาที	1. ก้อนหินจำนวน 10 ก้อน 2. แบบการเรียงก้อนหิน
3.2 ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน ภายในเวลา 20 วินาที	1. บล็อกไม้จำนวน 5 อัน
3.3 ฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 10 นิ้ว 1 เส้น ภายในเวลา 30 วินาที	1. กระดาษ 1 แผ่น

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด ภายในเวลา 20 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่ในจานได้ 10 เมล็ด ให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จานได้ 10 เมล็ด ให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จานได้ 10 เมล็ด ภายในเวลา 20 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จานได้ 5-9 เมล็ด ภายในเวลา 20 วินาที

คะแนน กรณีเด็กหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จานได้ 1-4 เมล็ด ภายในเวลา 20 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด ภายในเวลา 30 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆ เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กเปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

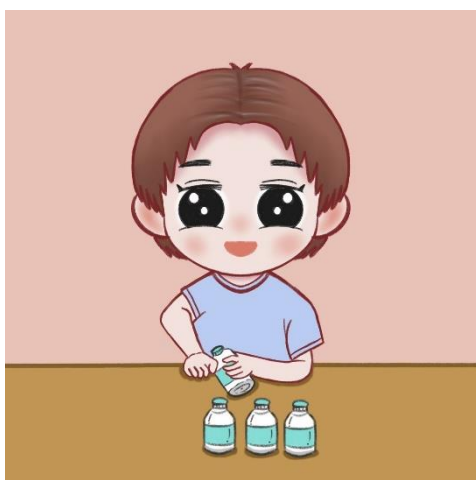
เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กเปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด ภายในเวลา 20 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กเปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 3 ขวด ภายในเวลา 20 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กเปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 1 - 2 ขวด ภายในเวลา 20 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ร้อยเส้นหมักกะโรนี 10 ชิ้น ภายในเวลา 2 นาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆร้อยเส้นหมักกะโรนี 10 ชิ้น ให้เสร็จภายในเวลา 2 นาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กร้อยเส้นหมักกะโรนี 10 ชิ้น ให้เสร็จภายในเวลา 2 นาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กร้อยเส้นหมักกะโรนี 10 ชิ้น ภายในเวลา 2 นาที

2 คะแนน กรณีเด็กร้อยเส้นหมักกะโรนี 5-9 ชิ้น ภายในเวลา 2 นาที

1 คะแนน กรณีเด็กร้อยเส้นหมักกะโรนี 1-4 ชิ้น ภายในเวลา 2 นาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ภายในเวลา 40 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆใช้สีเทียนลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ให้เสร็จภายในเวลา 40 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กๆใช้สีเทียนลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ให้เสร็จภายในเวลา 40 วินาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น เสร็จภายในเวลา 40 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ได้เกินครึ่งเส้นภายในเวลา 40 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กกรณีเด็กลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น ได้ไม่ถึงครึ่งเส้นภายในเวลา 40 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้อุปกรณ์มือเล็ก

ระบายสีใน จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 2 นาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆ ใช้สีเขียนระบายสีใน จำนวน 1 รูป ให้เสร็จภายในเวลา 2 นาที

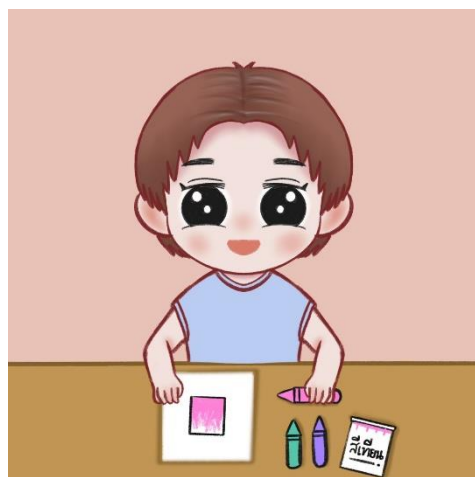
เด็กปฏิบัติ : เด็กๆ ใช้สีเขียนระบายสีใน จำนวน 1 รูป ให้เสร็จภายในเวลา 2 นาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กใช้สีเขียนระบายสีใน จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 2 นาที 2 คะแนน กรณีเด็กใช้สีเขียนระบายสีใน จำนวน 1 รูป ได้เกินครึ่งรูป ภายในเวลา 2 นาที

1 คะแนน กรณีเด็กใช้สีเขียนระบายสีใน จำนวน 1 รูป ได้ไม่ถึงครึ่งรูป ภายในเวลา 2 นาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 20 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆ ใช้สีเทียนวาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กๆ ใช้สีเทียนวาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กวาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ภายในเวลา 20 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กวาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ได้เกินครึ่งรูปภายในเวลา 20 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กวาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ จำนวน 1 รูป ได้ไม่เกินครึ่งรูปภายในเวลา 20 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ ภายในเวลา 30 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆ เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กๆ เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

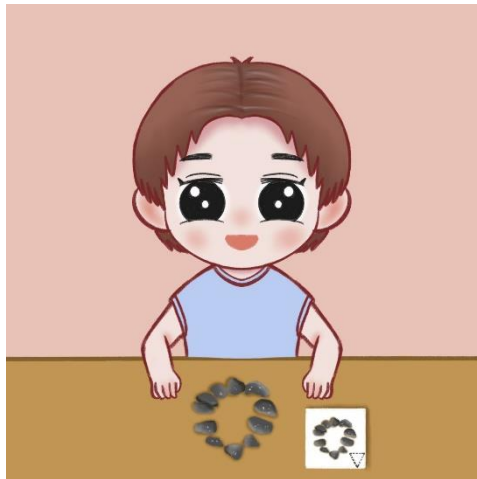
เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กเรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กเรียงก้อนหิน 5 - 9 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ ภายในเวลา 30 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กกรณีเด็กเรียงก้อนหิน 1 - 4 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ ภายในเวลา 30 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน ภายในเวลา 20 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน ภายในเวลา 20 วินาที ให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กๆต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน ภายในเวลา 20 วินาทีให้เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กต่อบล็อกไม้ได้ 5 อัน เสร็จภายในเวลา 20 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กต่อบล็อกไม้ได้ 3 - 4 อัน ภายในเวลา 20 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กกรณีเด็กต่อบล็อกไม้ได้ 1 - 2 อัน ภายในเวลา 20 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 10 นิ้ว 1 เส้น ภายในเวลา 30 วินาที

ขั้นตอนการทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ : ให้เด็กๆฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 10 นิ้ว 1 เส้น ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

เด็กปฏิบัติ : เด็กๆฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 10 นิ้ว 1 เส้น ให้เสร็จภายในเวลา 30 วินาที

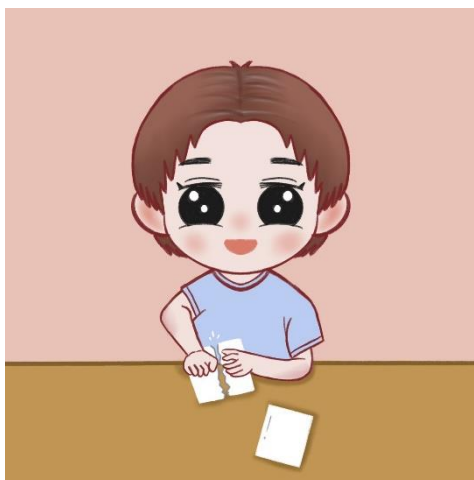
เกณฑ์การให้คะแนน

3 คะแนน กรณีเด็กฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 10 นิ้ว 1 เส้น ภายในเวลา 30 วินาที

2 คะแนน กรณีเด็กฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 5 - 9 นิ้ว 1 เส้น ภายในเวลา 30 วินาที

1 คะแนน กรณีเด็กฉีกกระดาษเป็นแนวตรงยาวขนาด 1 - 4 นิ้ว 1 เส้น ภายในเวลา 30 วินาที

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ใบบันทึกคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 – 5 ปี
 ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....อายุ.....
 โรงเรียน.....ชั้น.....วันที่ทำการทดสอบ.....

ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความสามารถของเด็ก

รายการ	ระดับคะแนน				หมายเหตุ
	0	1	2	3	
1. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก					
1.1 หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด					
1.2 เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด					
1.3 ร้อยเส้นหมึกกะโรนี 10 ชิ้น					
2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก					
2.1 ลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น					
2.2 ระบายสีใน ☐ 1 รูป					
2.3 วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ 1 รูป					
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา					
3.1. เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ					
3.2 ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน					
3.3 ฉีกกระดาษเป็นแนวตรง 1 เส้น					

ผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....

(.....)

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน

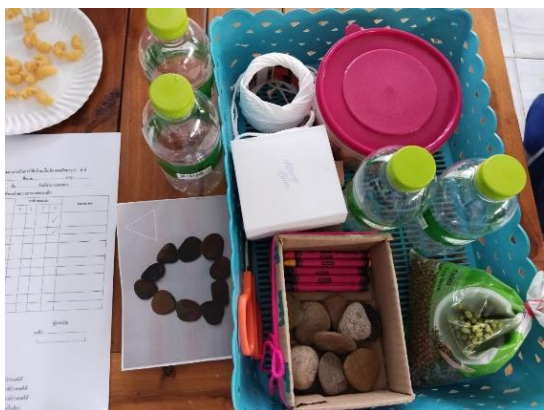
3 คะแนน กรณีเด็กทำได้ครบตามจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

2 คะแนน กรณีเด็กทำได้เกินครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

1 คะแนน กรณีเด็กทำได้ไม่ถึงครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

0 คะแนน กรณีเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือทำไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียว

ภาพการทำกิจกรรมการร้อย

ภาพการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กสำหรับเด็กอายุ 4 - 5 ปี

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยลูกปัดกลม

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยหลอดหยดฝน

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยดอกกรัก

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยเชือก

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยเส้นม้กกะโรนี

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยดอกไม้

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยกระดุม

ภาพการทำกิจกรรมสไตลิสต์ตัวน้อย

ภาพการทำกิจกรรมการร้อยเส้นพาสต้า

รายชื่อ	รายชื่อ																	คะแนนรวม	แปลผล
	ด.ช. อติส	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. อธิปไตย	ด.ช. นวพรพรช	ด.ช. ชนกร	ด.ช. อภินดา	ด.ญ. อัญรินทร์	ด.ญ. เพชรลดา	ด.ญ. นุตานัน	ด.ญ. สุธิดา	ด.ญ. ตวิภา	ด.ญ. โฉลา	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. จิรากร	ด.ญ. ญาสุรินทร์	ด.ญ. อารดา	ด.ญ. วรัญญา		
1. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก																			
1.1 ทียบเมตลิตัว เขี้ยวใส่จาน 10 เมล็ด	3	3	2	3	2	3	3	2	3	3	2	3	2	2	3	2	3	44/17 =2.6	ดี
1.2 เปิดฝาขวดน้ำ พลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด	3	3	3	2	3	3	2	2	2	2	2	3	3	3	2	3	3	44/17 =2.6	ดี
1.3 ร้อยเส้น มกกระโรนี 10 ชิ้น	2	1	2	2	2	2	3	1	2	1	3	2	2	2	2	2	2	33/17 = 1.94	พอ ใช้
คะแนนรวม	8	7	7	7	7	8	8	5	7	6	7	8	7	7	7	7	8		
แปลผล	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	พอ ใช้	ดี	พอ ใช้	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี		
2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก																			
2.1 ลากเส้นแบบ ฟันปลาตามรอย เส้นประ 1 เส้น	2	3	3	3	1	3	2	2	3	3	3	2	3	1	3	2	2	41/17 = 2.41	ดี
2.2 ระบายสีใน ☐ 1 รูป	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2	3	3	3	2	2	2	2	39/17 = 2.29	ดี
2.3 วาดรูป กากบาทตามรอย เส้นประ 1 รูป	3	3	3	3	3	2	2	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3	47/17 =2.8	ดี
คะแนนรวม	7	8	9	9	7	7	6	7	8	8	9	8	9	6	7	6	7		
แปลผล	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	พอ ใช้	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	พอ ใช้	ดี	พอใช้	ดี		
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา																			
3.1. เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูป สามเหลี่ยมตามแบบ	2	3	2	3	2	2	3	2	3	2	2	2	2	3	2	2	2	39/17 =2.29	ดี
3.2 ต่อบล็อกไม้ จำนวน 5 อัน	2	2	3	2	2	3	2	2	2	2	3	2	2	2	2	3	2	38/17 = 2.23	ดี
3.3 ฉีกกระดาษเป็น แนวตรง 1 เส้น	2	2	2	6	1	3	2	2	2	2	2	3	2	2	2	2	3	35/17 = 2.05	ดี
คะแนนรวม	6	7	7	7	6	8	7	6	6	6	7	7	6	6	6	7	7		

ชื่อ	รายชื่อชื่อ																	
	ด.ช. อติส	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. อภิบาล	ด.ช. นวพรรษ	ด.ช. ชนกร	ด.ช. อรดา	ด.ญ. อัญรินทร์	ด.ญ. เพชรลดา	ด.ญ. นุศานัน	ด.ญ. สุธิดา	ด.ญ. ตวิภา	ด.ญ. เติลา	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. จิรากร	ด.ญ. ญาสุรินทร์	ด.ญ. อารดา	ด.ญ. วรัญญา	คะแนนรวม

ก่อนการทดลอง   ด้าน 1   1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

                                  ด้าน 2   1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

                                  ด้าน 3   1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

คะแนนรวม 51   1-17 ปรับปรุง 18-34 พอใช้ 35-51 ดี

ความหมายการแปลผล 0.1 – 1   ปรับปรุง

                                  1.1 – 2   พอใช้

                                  2.1 – 3   ดี

รายชื่อข้อ	รายชื่อข้อ																	คะแนนรวม	แปลผล
	ด.ช. อธิส	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. อธิบาส	ด.ช. นวพรพรช	ด.ช. ธนกร	ด.ม. อารดา	ด.ญ. อัญรินทร์	ด.ญ. เพชรธาดา	ด.ญ. นุศานัน	ด.ญ. สิริธิดา	ด.ญ. ดาวิกา	ด.ญ. ไอลา	ด.ช. อภิวัฒน์	ด.ช. จิรากร	ด.ญ. ญัสสุนิษา	ด.ญ. อารดา	ด.ญ. วรัญญา		
1. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก																			
1.1 หยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่จาน 10 เมล็ด	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51/17 =3	ดี
1.2 เปิดฝาขวดน้ำพลาสติกแบบฝาเกลียว 4 ขวด	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51/17 =3	ดี
1.3 ร้อยเส้นหมักกะโรนี 10 ชิ้น	3	3	3	2	2	3	3	3	2	2	3	3	3	2	2	3	3	42/17 = 2.47	ดี
คะแนนรวม	9	9	9	8	8	9	9	9	8	8	9	9	9	8	8	9	9		
แปลผล	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี		
2. ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก																			
2.1 ลากเส้นแบบฟันปลาตามรอยเส้นประ 1 เส้น	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51/17= 3	ดี
2.2 ระบายสีใน ☐ 1 รูป	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	49/17= 2.9	ดี
2.3 วาดรูปกากบาทตามรอยเส้นประ 1 รูป	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	51/17=3	ดี
คะแนนรวม	9	9	9	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9	8	9	9	9		
แปลผล	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี		
3. ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา																			
3.1 เรียงก้อนหิน 10 ก้อน เป็นรูปสามเหลี่ยมตามแบบ	3	3	3	3	3	2	3	2	3	3	3	3	2	3	2	3	3	47/17= 2.8	ดี
3.2 ต่อบล็อกไม้จำนวน 5 อัน	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	49/17= 2.9	ดี
3.3 ฉีกกระดาษเป็นแนวตรง 1 เส้น	3	2	3	3	2	3	3	2	3	2	2	3	3	3	2	3	2	45/17= 2.7	ดี
คะแนนรวม	9	8	9	9	8	8	8	7	9	8	8	9	8	8	7	9	8		
แปลผล	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี		

ก่อนการทดลอง ด้าน 1 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

ด้าน 2 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

ด้าน 3 1-3 ปรับปรุง 4 – 6 พอใช้ 7 – 9 ดี

คะแนนรวม 51 1-17 ปรับปรุง 18-34 พอใช้ 35-51 ดี

ความหมายการแปลผล 0.1 – 1 ปรับปรุง

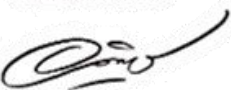

1.1 – 2 พอใช้

2.1 – 3 ดี

2. หลักฐานการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางเว็บไซต์

https://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=190674&bcat_id=1

6

 ข่าวขงก .คอม www.kroobannok.com	สำนักงานเว็บไซต์คุรุบ้านนอกคอกคอม ตำบลมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร 49000
ใบตอบรับการเผยแพร่ผลงาน 15 มี.ค. 2567	
<p>เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่บทความ</p> <p>เรียน ผู้เผยแพร่ผลงาน (คุณนางศุภิธัน วิชาพันธ์)</p> <p>ตามที่ท่านได้ส่งข้อมูลบทความ เพื่อดำเนินการเผยแพร่บนเว็บไซต์ คุรุบ้านนอกคอกคอม (www.kroobannok.com) เมื่อ 15 มี.ค. 2567 เพื่อพิจารณาเผยแพร่นั้น</p> <p>ทางเว็บไซต์คุรุบ้านนอกคอกคอม ขอรับรองว่า ข้อมูลของท่านได้เผยแพร่บนเว็บไซต์ คุรุบ้านนอกคอกคอมแล้ว รายละเอียดดังนี้</p> <p>ที่อยู่อ้างอิงในการเผยแพร่ : http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=190674</p> <p>วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 15 มี.ค. 2567</p> <p>หวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลที่เผยแพร่แล้วของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ เพื่อเป็นแนวทาง และประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการศึกษา และขออวยพรให้ท่านมีแต่ความสุขความเจริญสืบไป</p>	
<p>ขอแสดงความนับถือ</p> (นายอติพร กอนศา) ผู้จัดทำเว็บไซต์ คุรุบ้านนอกคอกคอม	
<p>สำเนาถูกต้อง</p> (นางศุภิธัน วิชาพันธ์)	

ชิ้นงานวิจัย การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการร้อยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านในถุ้ง

การวิเคราะห์ การเผยแพร่ผลงาน

ผู้วิจัย นางศุภิณี วิชาพันธ์

ปีที่วิจัย ปีงบประมาณ 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการร้อย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านในถุ้ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราชเขต 4 จำนวน 1 ห้องเรียนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเป็นกลุ่มตัวอย่าง ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน จัดกิจกรรมครั้งละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการร้อย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 4 - 5 ปี วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ โดยการคำนวณสูตรร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กแยกเป็นรายด้านดังนี้ 1.1 ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.57, S.D = 0.51$) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.88, S.D = 0.16$) 1.2 ด้านความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.55, S.D = 0.51$) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.96, S.D = 0.11$) 1.3 ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตามีค่าคะแนนร้อยละ ก่อนการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.53, S.D = 0.51$) หลังการจัดกิจกรรมอยู่ที่ระดับดี ($\bar{x} = 2.74, S.D = 0.43$)

โพสต์โดย Supitha : [15 มิ.ย. 2567 (14:04 น.)]
อ่าน [1] โฉศ : 113.53 136.201
หากข้อความนี้ไม่เหมาะสม คลิก [แจ้ง](#)

รางวัลเงินสด \$120,000 พร้อมให้ค่า

เข้าร่วมการแข่งขัน

การละเล่นมีความเชื่อมโยงไปรษณีย์หรือผู้ดูแลเด็กนักเรียนไปรษณีย์ตามเรื่องและข้อก

ปฏิรูปการศึกษา เพื่ออะไร?

เขียนโดย 7,720 คน
ปฏิรูปการศึกษา...เพื่ออะไร?

วันเกิด มหาตมา คานธี

สำเนาถูกต้อง

รองเท้าสตั๊ดฟุตบอลพรีเมียมข้อสูงสำหรับฟุตซอล...	รองเท้า Nike Air Max Plus	รองเท้า Air Jordan 1	รองเท้า Jordan
B9,400	B5,800	B2,939	B-